

KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE KAMNIK

LETO VI/1967 ● ŠTEVILKA 9

DECEMBER

CENA 50 S. DIN

Skozi Tuhinjsko dolino modernizacija ceste

OSNOVA ZA NADALJNI DRUŽBENOEKONOMSKI RAZVOJ TUHINJSKE DOLINE IN KAMNIKA

Razprava o prepotrebnosti modernizacije tuhinjske ceste se pojavlja že več let na vseh sestankih

socialistične zveze in zborov volivcev zlasti v Tuhinjski dolini. O umestnosti številnih razprav,

teženj in želj prebivalcev po sodobno urejeni cesti, govorijo naslednji podatki:

Na teritoriju občine Kamnik živi 21.500 občanov, od tega v 46 vaseh in naseljih Tuhinjske doline 5.321 občanov ali $\frac{1}{4}$ vseh občanov občine.

Področje Tuhinjske doline gospodarsko ni razvito, vendar ob-

ristično odprt in še bolj bi zaživel interes za Veliko planino, kar opažamo v zadnjem času tudi s strani prebivalcev Štajerske.

Tuhinjske doline gospodarsko ni mogoče zaenkrat razvijati drugače kot s turizmom, kmetijstvom in neposredno z izkoriščanjem rudnine v Selah pri Kamniku, ki jo raziskuje in pripravlja rudnik kaolina Črna pri Kamniku.

V Tuhinjski dolini deluje 6 šol,

Uresničevanje načel gospodarske in družbene reforme

Načela gospodarske in družbene reforme smo v občini Kamnik uresničevali s tem, da so se samoupravni organi (delavski sveti, upravni odbori, sveti krajevnih skupnosti), družbeno-politične organizacije in skupščina v celoti zavzemali za osnovno načelo reforme »trošiti toliko sredstev, kolikor jih je na razpolago.«

Skupščina je ustavila novogradnjo in modernizacijo sicer zelo malemu kolektivu, ker ni imel zagotovljenih sredstev. Zagotovitev investicijskih sredstev za vlaganje v produkcijska sredstva in v objekte negospodarskega značaja smo v celoti uresničevali. Sklad za razvoj družbenih služb je pospešeno urejal obveznosti iz preteklih let.

Delovne skupnosti gospodarskih organizacij so z večjo skrbjo in odgovornostjo izvažale svoje izdelke ter se tako vključevale v mednarodno delitev dela na svetovno tržišče. V seznamu izvoznikov sta dve novi gospodarski organizaciji.

Celotni dohodek je povečan v primerjavi z letom 1966 za 6 %, fizični obseg za 4,8 %, sklad amortizacije pa je večji za 52 %.

Samoupravnim organom je skupščina poslala priporočilo o ukrepih za stabilnejši ekonomski razvoj občine.

Zavzemali smo se za skladno rast osebnih dohodkov v primerjavi s produktivnostjo dela ter na ta način preprečevali neskladnost med denarnimi in blagovnimi fondy ter zmanjševali elemente denarne inflacije.

Skupščina si je prizadevala, da bi zagotovila odgovornost vseh organov, vseh proizvajalcev in občanov za nadaljnji gospodarski razvoj občine.

Zastavljene naloge za leto 1967 smo v celoti izvršili s tem, da je sicer modernizacija Carkarjeve ulice v zaostanku in da na Veliki planini plan investicijskih vlaganj (delovna skupnost Ljubljana transporta) ni v celoti uresničen.

V prihodnje bo skupščina posvečala največ skrbri urejanju in gradnji šol. Do leta 1970 moramo investirati ca. 400 milijonov S din za šolske objekte. Sredstva bomo združevali od gospodarskih organizacij, občanov s pomočjo samoprispevka, prispevka v delu, lesu, prevozihi itd.

Nadalje bomo pospešeno urejali in modernizirali trgovine ter gostišča.

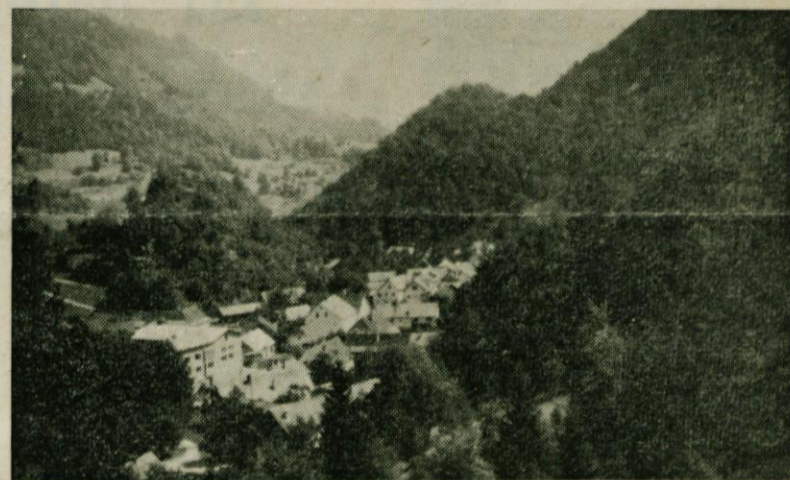
Čaka nam modernizacija cest v Kamniško Bistrico in Tuhinjsko dolino. V treh letih bo potrebno vložiti preko ene milijarde S din sredstev, od tega občani 280, delovne organizacije 130 in proračun skupščine občine Kamnik 70 milijonov S din.

Skupno s krajevnimi skupnostmi, skladom za razvoj otroškega varstva in proračunom bomo sistematično urejali varstvo otrok posebno v Kamniku in na Duplici. Hitreje bomo morali pripravljati potrebno dokumentacijo za razvoj stanovanjske in komunalne izgradnje.

— Prva naša želja je, da ustvarjamo in s tem rešujemo probleme občanov vsaj v enaki družbeno-ekonomski in politični atmosferi kot leta 1967.

— Želimo, da bi občani tudi v prihodnje s svojim aktivnim in ustvarjalnim delom v organih samoupravljanja, družbeno-političnih organizacijah in skupščini zastavili vse sile za uresničitev najnaprednejših konceptov razvoja na gospodarskem in negospodarskem področju.

— Vsem občanom se za aktivno sodelovanje v letu 1967 zahvaljujemo z željo po osebni sreči in zadovoljstvu v letu 1968.

Modernizacija ceste skozi Tuhinjsko dolino torej tudi skozi Motnik

stojajo možnosti za razvoj turizma, zlasti kmečkega, lovstva, zimskega športa na Menini planini ipd. V tem pogledu so vse možnosti neizkoriščene.

Tudi sam Kamnik bi s krajšo povezavo s Štajersko postal tu-

proučuje pa se možnost organiziranja popolne osemletke, 6 trgovin in 11 zasebnih gostišč.

Za modernizacijo tuhinjske ceste govori tudi dejstvo, da je Kamnik v 17. stoletju začel zamirati, (Nadalj. na 2. str.)

Za novo leto

1968

čestitajo vsem občanom

OBČINSKA SKUPŠČINA, OBČINSKA KONFERENCA SZDL, OBČINSKA KONFERENCA ZKS, OBČINSKI SINDIKALNI SVET, OBČINSKI KOMITE ZMS, ZDRUŽENJE BORCEV NOV in UREDNIŠKI ODBOR KAMNIŠKEGA OBČANA.

Skozi Tuhinjsko dolino modernizacija cest

Uspela akademija

(Nadalj. s 1. str.)

ko po tej cesti ni vodila več glavna poštna zveza Dunaj—Maribor—Ljubljana. Na takratni stopnji razvoja je bila poštna zveza izrednega pomena in če je Kamnik zaradi tega trgovsko zamrl, menimo, da je na današnji stopnji družbenega razvoja modernizacija tuhinjske ceste še toliko bolj potrebna. Ni pretirano, če poudarimo, da predstavlja ta cesta nekaka »pljuča« za Kamnik.

Potrebno pa je, da navedemo konkretne podatke o obremenitvi te ceste. Sedanja dovoljena osna obremenitev je 6 ton. Z rekonstrukcijo do občinske meje, ki bo zahtevala 720 milijonov starih dinarjev po sedanjih izračunih in s 100 milijoni starih dinarjev do priključka na republiško cesto I. reda Ljubljana—Domžale—Trojane—Vransko—Celje—Maribor, bi se dovoljena osna obremenitev povečala na 10 ton.

Modernizacija tuhinjske ceste zahteva ne le hitrejši turistični in ekonomski razvoj te doline ter Kamnika, temveč tudi povečanje prometa, ki je znašal leta 1960 200 ton dnevno, 1963 675 ton, 1964 774 ton in po zadnjem popisu 1966. leta 3.146 ton dnevno.

Podatki kažejo, da obremenitev presega zmogljivost ceste, če upoštevamo, da je normalna obremenitev makadamske ceste 500 ton dnevno, oz. največ do 1.000 ton dnevno. Tuhinjsko cesto pa bremenijo že samo avtobusi z 78 odstotki normalne obremenitve, oz. dnevno prevozi po njej 26 avtobusov.

Z modernizacijo te ceste bi se razbremenila tudi cesta Domžale—Trojane—Celje, saj vemo, da se vozniki zaradi slabe tuhinjske ceste raje odločijo za daljšo pot.

V zadnjem času se mnogo govori o cesti Maribor—Celje—Ljubljana. K tej povezavi bi prispevala tudi modernizacija tuhinjske ceste tako, da bi se začetna sredstva vložila najprej v cesto Maribor—Celje, oz. po programu republiškega cestnega sklada Sentilj—Ljubljana in šele nato bi sledila modernizacija ceste Celje—Ljubljana.

Modernizacija tuhinjske ceste je potrebna tudi z družbenopolitičnega vidika, saj po osvoboditvi kljub 5321 prebivalcem ni bilo razen gradnje šol, vodovodov ter gozdnih poti v tem predelu občine Kamnik zgrajenega nič drugega.

Kako bomo uspeli modernizirati to cesto? Predsedniki krajevnih skupnosti občine Kamnik so na svojem sestanku v celoti podprli predlog, da se uvede krajevni samoprispevek s tem, da krajevne skupnosti 50 % odvajajo za modernizacijo ceste skozi Tuhinjsko dolino, krajevne skupnosti v Tuhinjski dolini pa 80 % teh sredstev. S tem bi bilo v treh letih

zbranih od 200 do 230 milijonov S dinarjev.

— Drugi vir so sredstva delovnih organizacij in proračuna občine Kamnik, ki bi v treh letih morale prispevati za modernizacijo približno 100 milijonov S dinarjev.

— Tretji vir so prispevki delovnih organizacij izven občine Kamnik s približno 40 do 50 milijoni S dinarjev in prispevki občanov ter gostinskih obratov v Tuhinjski dolini.

Skupno bi občani in delovne organizacije morale prispevati 340 do 380 milijonov S dinarjev, ostanek, to je 370 do 470 milijonov sredstev pa republiški cestni sklad. V ta namen so naši poslanci s področja občine Domžale in Kamnik že sprožili razpravo v skupščini SR Slovenije.

Ne glede na to, da modernizacija tuhinjske ceste še ni v programu republiškega sklada, je nujno potrebna akcija vseh subjektivnih sil in občanov, da razpravljajo o pomenu te ceste, tako da se bo možno na zborih voliv-

cev in končno na referendumu odločiti občanom za prispevek ali proti njemu.

V prvi fazi je potrebno, da odbori vseh društev, družbenopolitičnih organizacij, odborniki, sveti krajevnih skupnosti itd. razpravljajo o pomenu in o strukturi financiranja te ceste ter tako zainteresirajo slehernega občana občine Kamnik za njeno modernizacijo.

Prepričani smo, da bodo občani v celoti podprli naša prizadevanja ob temeljitih razpravah in možnostih, ki jih imamo, da z lastno udeležbo in sredstvi republiškega sklada ter s sredstvi delovnih organizacij v treh do štirih letih cesto dokončno moderniziramo.

Modernizacija tuhinjske ceste bo omogočila ponovno zaživetje Tuhinjske doline, Kamnika in Velike planine v turističnem smislu. Hkrati bo to največji prispevek nas, danes živečih občanov, vsem žrtvam, ki so v Kamniku in Tuhinjski dolini žrtvovali življenja za svobodo.

V. G.

PRIPOROČILA OBČINSKE SKUPŠČINE V KAMNIKU

Za hitrejši razvoj stanovanjske gradnje

Kot zaključek obsežne razprave o reformi na področju stanovanjskega gospodarstva v kamniški občini, ki je potekala v okviru kluba odbornikov, v občinskem sindikalnem svetu in na seji občinske skupščine, je posebna komisija, ki jo je imenovala občinska skupščina, pripravila in predlagala skupščini zaključke v zvezi s pospešitvijo stanovanjske gradnje na področju kamniške občine. O teh zaključkih je na zadnji seji razpravljala občinska skupščina in jih tudi sprejela.

V zaključkih je rečeno, naj bi delovne organizacije upoštevale priporočila skupščine, da bi v bodoče vsaj 60 % sredstev, namenjenih za stanovanjsko izgradnjo, usmerile v družbeno gradnjo stanovanj. Na ta način bi omogočili smotrnejšo izgradnjo in urbanistično ureditev mesta in okolice in ne bi povečevali problemov okoli gradnje komunalnih naprav, ki danes predstavljajo v Kamniku, zlasti na mestnem področju, precejšen problem. To politiko bo treba uresničevati predvsem s stimulativnejšimi kreditnimi pogoji za gradnjo in nakupom stanovanj v družbeni gradnji. Prav tako občinska skupščina priporoča, naj bi delovne organizacije, ki so vključile svoje stanovanjske enote

v stanovanjsko podjetje Kamnik, v celoti odstopile ustvarjeno amortizacijo stanovanjskemu podjetju. Tako bi se povečal stanovanjski fond družbene izgradnje.

Iz ustvarjenih sredstev, namenjenih za stanovanjske izgradnje, naj tudi določijo % za stanovanja delavcem teh služb in sicer z najetjem dolgoročnih kreditov.

Gradbeni operativni naroča občinska skupščina, naj se bolj prizadeva za cenejšo gradnjo individualnih stanovanjskih enot.

Omogočiti je treba povečan obseg gradnje montažnih hiš v nekaterih predelih Kamnika. V družbeni gradnji je treba omogočiti izbor stanovanjskih enot in to cenejših v blokovni gradnji za potrošnika z nižjimi osebnimi dohodki do stanovanj z večjimi tlorisnimi površinami.

Zelo pomembno je tudi priporočilo, naj bi strokovne službe pri občinski skupščini omogočile interesentom, da v čimkrajšem roku pridejo do vseh potrebnih dokumentov za gradnjo. Torej, interese za gradnjo stanovanj je treba usmeriti predvsem v že odprte zazidalne okoliše. Občinska skupščina pa bo v prihodnjem letu namenila del sredstev za izdelavo novih zazidalnih načrtov.

Kolektivi manjših delovnih organizacij naj združujejo razpoložljiva sredstva za stanovanjsko izgradnjo, ker bo na ta način mogoče rešiti več problemov. Prav tako naj bi usmerili svoja sredstva tudi ostale delovne organizacije, ker bo le na ta način mogoče uspešneje izvrševati program stanovanjske izgradnje v občini do leta 1970, ki ga bodo v kratkem izdelali stanovanjsko podjetje in stanovanjske enote podjetja »Stol« in »Kamnik«. Občina meni, da je koncentracija sredstev za stanovanjsko izgradnjo nujno potrebna.

F. S.

Odlikovani udeleženci oktobrske revolucije

Sovjetski veleposlanik v Jugoslaviji Ivan Benediktov je v torek 12. decembra izročil odlikovanja 30 Slovencem — udeležencem oktobrske socialistične revolucije, s katerimi jih je ob 50-letnici velikega oktobra odlikoval prezidij vrhovnega sovjeta Sovjetske zveze. Med odlikovanci so tudi trije udeleženci revolucije iz naše občine. Z medaljo za vojne zasluge so bili odlikovani Jakob

Štupar, Albert Uršič in Franc Virjent. O njihovih spominih na velike dogodke leta 1917 smo pisali v prejšnji številki našega lista.

Slovesnosti ob podelitvi odlikovanj sta se udeležila tudi predsednik republiškega odbora za proslavo 50-letnice Oktobra Miha Marinko in predsednik republiške konference Janez Vipotnik.

Letošnje praznovanje dneva republike je organizirala Solidarnost skupaj s proslavo 50-letnice Oktobrske revolucije. V polni dvorani so izvajali program Solidarnost, Glasbeno šola, Lira in Gimnazija. Z izbranim in dobro izvedenim programom so pripomogli k dostojni proslavi obeh praznikov.

Ob tem slovesnem praznovanju je na proslavi spregovoril občinstvu sekretar občinske konference ZK tovariš Jože Šteh in med drugim dejal:

Letošnje praznovanje dneva republike ima za nas še poseben pomen, ker v tem letu praznujemo 50-letnico velike oktobrske socialistične revolucije, 30-letnico prihoda tovariša Tita na čelo KPJ in 30-letnico ustanovitve KPS.

Z veliko oktobrsko revolucijo je stopil svet na novo pot socialistične preobrazbe, z našo narodnoosvobodilno borbo, z rojstvom federativne socialistične republike Jugoslavije in socialistično revolucijo pa ideje velikega oktobra uresničujemo v našem državnem in nacionalnem prostoru.

Prvič v zgodovini človeštva so pred 50 leti v Rusiji, pri nas pa v letih med drugo svetovno vojno, začeli graditi novi družbeni red tisti, ki so bili stoletja zatirani in izkoriščani. Dvignili so se proti razrednemu zatiranju in napovedali novo dobo, dobo boljšega in pravičnejšega družbenega sistema, socializma.

Tovariš Šteh je v svojem govoru poudaril vlogo Lenina, ki ni bil le velik teoretik, pač pa človek dejanj in voditelj, predvsem pa človek — komunist. Revolucionarne delovne množice je pozval: »Čakati ne smemo, lahko bi izgubili vse!« Po vsej širni Rusiji in svetu je bliskovito odjeknil razglas revolucije: »Tovarne delavcem, zemljo kmetom, ljudstvu mir!«

Takrat, ko se je v strahotah prve svetovne vojne prižgala luč oktobra, mnogi niso verovali, da bi tokovi zgodovine lahko spremenili svojo pot. Pohitili so, da bi z intervencijo združenih sil v kraljevski plamen velikega oktobra. Kljub zadušitvam mnogih uporov duha oktobra ni bilo mogoče več uničiti. Delavski razred je podpiral oktober, ker je v njem videl svojo rešitev, ker je takrat začel organizirano in z dejanji pripravljati novo dobo v zgodovini, gradil je, izgubljal in osvajal barikade svojega lastnega oktobra.

V vrste Rdeče armade se je med drugim vključilo več kot 30.000 Jugoslovancev, ki so se z drugimi z ramami ob ramah borili na tleh Sovjetske zveze za obrambo revolucije. Nekaj še živečih udeležencev oktobrske revolucije je tudi v naši občini.

Tako kot širom naše domovine in drugje je tudi na Slovenskem oktober sprožil val revolucionarnih gibanj. V vojaških puntih pod Avstro-ogrsko v Judenburgu, Belunu, Radgoni, Boki Kotorski, Šibeniku, Pulju in drugod so delovali slovenski fantje in moške. Tudi v Kamniku je bilo v tistih časih več mirovniških shodov. Krepite se je začelo delavsko gibanje.

1919. leta je bilo ustanovljeno delavsko prosvetno društvo Solidarnost, v katerem so se zbirali napredno usmerjeni delavci. V društvu so imeli ves čas močne pozicije komunisti.

Delavsko gibanje je bilo med obema vojnoma zatirano in prega-

(Nadalj. na 3. strani)

Občni zbor občinskega sindikalnega sveta

Približno mesec dni pred 12. decembrom 1967 so trajale priprave v 41 sindikalnih podružnicah kamniških delovnih organizacij za izbiro najboljših članov sindikata za delegate občnega zbora. Kratek napotek, da naj sindikalne podružnice na delovnih konferencah ali razširjenih sejah izvršnih odborov izberejo med članstvom najsposobnejše in za delo v občinskem sindikalnem svetu najbolj pripravljene člane, je rodil uspeh, ki ga je pokazal občni zbor. Dvorana nad Kavarno je bila polna. Sindikalne podružnice so izvolile 112 delegatov, občnega zbora se je udeležilo 84 ali 75 %, opravičilo se jih je 17 ali 15 %, ni se pa opravičilo 11 delegatov ali 10 % izvoljenih delegatov. Udeležba je bila zadovoljiva, lahko bi bila pa boljša.

O predlogu kandidatne liste za občinski sindikalni svet je razpravljalo bivše predsedstvo, ga poslalo v razpravo vsem sindikalnim podružnicam in na podlagi njihovih pripomb ponovno razpravljalo o sestavi bodočega sindikalnega sveta. V končni razpravi o bodočem svetu pa je razpravljalo tudi o drugih članih sindikata, ki sicer niso bili izvoljeni za delegate, pa bi bili sposobni,

da bi jih volili v občinski sindikalni svet. Tako je kandidacijska komisija na občnem zboru z zavzetostjo pretresla vse predloge in predlagala kandidatno listo, na kateri je bilo sprva le 27 kandidatov, torej le toliko, kolikor bi jih volili, udeleženci občnega zbora pa so kandidatno listo razširili s 27 na 31 kandidatov.

Občni zbor se je odločil, naj občinski sindikalni svet šteje 27, predsedstvo pa 9 članov. Ob izvolitvi se je pokazalo tudi pravo razmerje med novoizvoljenimi člani in člani, ki so že od sedaj delali v občinskem sindikalnem svetu. Novoizvoljenih je bilo 23 ali 76,7 %, prejšnjih članov občinskega sindikalnega sveta pa 7 članov ali 23,7 %. Člane prejšnjega sindikalnega sveta je namreč prav tako kot delegate možno voliti v novi sindikalni svet. Kot delegate pa je izbralo in povabilo na občni zbor predsedstvo občinskega sindikalnega sveta tudi nekaj članov sindikalnih podružnic, ki jih lete niso izvolile na svojih konferencah za delegate. Od teh so bili 4 izvoljeni v občinski sindikalni svet.

PA VSEBINA OBČNEGA ZBORA?

Občni zbor je obravnaval osrednjo temo in sicer »Učinkovitost in enotnost delovanja sindikatov, metode dela sindikalnih organizacij in vodstev«. Referat, ki ga je podal udeležencem tov. Vinko Dobnikar, je dal poudarek predvsem problemom samoupravljanja in neposredni vlogi sindikata v ustvarjanju ekonomske politike kot zagotovilo za ustvarjanje čim večjega dohodka, kar naj bi bila podlaga za višji življenjski standard. Dalje je referat posebno poudaril vlogo izobraževanja kot temelj za dvig ravni samoupravljanja, v zvezi s tem pa pomembno vlogo sindikata, najbolj množične družbenopolitične organizacije kot gibal in pobudnik samoupravljanja in gospodarjenja

sploh. S samim sistemom ne bomo dosegli jedra, v katerem so združeni interesi delovnih ljudi. Razen opredelitve samoupravljanja, kot ga označuje ustava 1963 in sedanja stopnja razvoja samoupravljanja, ki je eno, idealnejša prihodnost pa drugo, ima sindikat še polne roke dela.

Dalje je bilo poudarjeno v referatu in razpravi, da se delavci ne zavzemajo za zmanjšanje vpliva vodilnih ljudi v delovni organizaciji nasploh, pač pa za bistveno povečanje svojega vpliva na vsa dogajanja v svoji delovni organizaciji. Udeleženci so glede tega predlagali, da bi morale tako sindikalne podružnice kot občinski sindikalni svet v bodoče nuditi več sredstev za izobraževanje sindikalnih funkcionarjev in samoupravljalcev.

Razprava se je dotaknila tudi delnih prekinitev dela, ki so bile v posameznih delovnih organizacijah. Postavila je vprašanje, proti komu so posamezne skupine stavkale, če so tovarne v rokah delovnih ljudi, ki imajo vse možnosti obravnavati problematična vprašanja preko samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, ne pa s prekinitvijo dela v škodo proizvodnje in celotnega kolektiva.

Tako kot je mnenje delavcev v delovnih organizacijah širom Slovenije, so tudi udeleženci občnega zbora v Kamniku menili, naj bi sindikat obravnaval vprašanje proizvodnje, organizacije dela, vplival na delitev ustvarjenega dohodka in odločal o uporabi tega dela presežne vrednosti, s katerim razpolaga podjetje, imel pa naj bi tudi socialno in zaščitno funkcijo v delovnih in drugih sporih. Skratka, delavci pričakujejo od sindikata nekaj več kot od sedaj, pričakujejo torej njegovo večjo angažiranost v celotni proizvodnji in delitvi, pri reševanju tega pa naj bi nastopal s samostojnimi stališči.

V nadaljevanju so udeleženci razpravljali tudi o razdrobljenosti

sindikalnih podružnic pri nekaterih delovnih organizacijah z izredno majhnim številom zaposlenih. Še enkrat so poudarili vlogo sindikata pri izobraževanju odraslih in predlagali bodočemu občinskemu sindikalnemu svetu, naj ustanovi stalne odbore za industrijo in rudarstvo, storitveno dejavnost in dejavnost družbenih služb.

Na občnem zboru so izvolili 27-članski sindikalni svet, v katerem so:

Primož Cankar, Zarja; Vinko Dobnikar, Obč. sind. svet; Vido Grilc, Svet; Miha Horvat, Podjetje »Kamnik«; Lojze Janežič, Živilska industrija; Minka Juvan, Otroški vrtec Duplica; Viktor Kos, Stol; Franc Kralj, Trg. podjetje »Kočna«; Andrej Lukanc, Stol; Janez Maleš, Rudnik kaolina Črna; Franc Marinšek, Titan; Andrej Mejač, Komun. banka in hranilnica; Bogica Mihelič, Osn. šola »Frana Albrehta«; Marinka Osolin, Tovarna usnja; Franc Orehek, Tovarna kovanega orodja; Anči Osolin, Svilanit; Anica Perič, Arboretum; Jože Pikelj, Usluga; Alojz Povše, Tovarna usnja; Karel Ravnikar, Graditelj; Karl Robida, Svilanit; Jože Romšak, Gozdni obrat; Janez Škofic, Titan; Maks Štebe, Stol; Slavko Šuštar, Svilanit; Janez Tajč, Alprem; Marija Zakrajšek, Zdravstveni dom

in 9-člansko predsedstvo, v katerem so:

Vinko Dobnikar, Obč. sin. svet; Miha Horvat, Podjetje »Kamnik«; Andreja Lukanc, Stol; Janez Maleš, Rudnik kaolina Črna; Bogica Mihelič, Osn. šola »Frana Albrehta«; Jože Pikelj, Usluga; Alojz Povše, Tovarna usnja; Janez Škofic, Titan; Slavko Šuštar, Svilanit.

Novoizvoljeni občinski sindikalni svet je na prvi seji izvolil za predsednika tov. Vinka Dobnikarja. — enc.

Uspela akademija

(Nadalj. z 2. strani)

njano tudi pri nas. Bilo je nešteto spopadov in žrtev, a delavski razred je jeklenel. V ostrih spopadih in bojih za pravičnejši svet so rasli novi kadri revolucionarnih ljudi, prežetih z idejami oktobra, ki so lahko popeljali široke jugoslovanske ljudske množice s tovarišem Titom na čelu, z narodnoosvobodilno borbo in socialistično revolucijo v naš oktober. V borbi s fašističnimi zavajalci na naših s krvjo tisočev in stotisočev prepojenih tleh je nastala Federativna socialistična republika Jugoslavija, skupnost enakopravnih bratskih narodov. V krvavi revoluciji je bila izbojevana naša ljudska oblast in svoboda.

Vendar kot takrat in v vseh 50 letih po zmagi oktobrske revolucije so v svetu še danes sile, ki se niso sprijaznile z njenimi idejami. Tako kot takrat poskušajo tudi danes z orožjem in uničevanjem obrniti kolo zgodovine. Od oktobrskih dni do danes je bilo že veliko uničevalnih pohodov proti narodom, ki poskušajo skrb za svojo usodo in svoj progresivni razvoj prevzeti v lastne roke. To se je dogajalo v Španiji, v strahotah druge svetovne vojne, v naši NOB, v Alžiru in še na drugih barikadah miru, svobode in napredka. Danes se to dogaja v Vietnamu, na Srednjem vzhodu in drugje. To je naš prispevek k velikemu oktobru. V mozaik mnogih revolucionarnih zmag, ki so širom sveta vklesane v pot k socializmu in napredku, je vklesan tudi naš praznik dan republike, dan zmage jugoslovanskih delovnih ljudi.

Nadaljnje razvijanje naše socialistične samouprave družbe pa zahteva prav v tem času uveljavljanje družbene in gospodarske reforme od nas novega revolucionarnega poleta v doseganju zastavljenih ciljev. Naš dolg oktober in socialistični praksi v svetu je, da socializem, socialistične odnose uveljavljamo v vsakdanjem življenju.

Nekatere značilnosti v razvoju privatnega sektorja

Občinska skupščina v Kamniku je na svoji zadnji seji 5. decembra obravnavala tudi priporočilo o gibanju zasebnega obrtništva in usmerjanje razvoja te dejavnosti v občini. Občinska skupščina ugotavlja, da so novi zvezni in republiški predpisi kakor tudi davčna politika do zasebnih obrtnikov pozitivno vplivali na razvoj obrtne dejavnosti v občini. Zlasti opozarjajo na precejšnji premik podatki o številu tistih občanov, ki opravljajo obrtne storitve kot postranski poklic. Medtem ko je bilo lani takih občanov 41, se je to število letos povečalo na 66. Število zasebnih obrtnih delavnic je bilo letos zmanjšano za 4 in je sedaj v občini 210 delavnic. Povečalo se je število zasebnih avtoprevoznikov, ki jih je v občini 22, medtem ko jih je bilo lani 17. Zanimivo je naraščanje števila registriranih občanov, ki opravljajo storitve kot postranski poklic. Novi zakon o obrtnih delavnicah je namreč uvedel določilo, ki omogoča občanom pod določenimi pogoji opravljati poleg redne zaposlitve tudi

obrtne storitve. Vendar se v zadnjem času kažejo težnje po izkoriščanju teh registracij in v nekaterih primerih obseg dela teh obrtnikov prehaja od opravljanja storitev na razne oblike serijske proizvodnje.

Zasebni obrtniki so v letošnjem letu povečali tudi število zaposlenih tuje delovne sile. Medtem ko so lansko leto zaposlovali 103 najete delavce in 35 vajencev, imajo letos 146 delavcev in 47 vajencev.

V kamniški občini je še vedno velik problem pomanjkanja storitvene oziroma uslužnostne obrti. Od proizvodne obrti pričakujejo obrtniki znatno večji ekonomski učinek, za to se ne glede na trenutno večje potrebe po uslužnostni obrti odločajo za prvo, uslužnostno obrt pa, kamor spada popraviljanje in vzdrževanje raznovrstnih izdelkov in predmetov ter izvrševanje uslug po naročilu posameznikov, razumljivo pada. Med najbolj razširjene obrtne dejavnosti v občini spada predelovanje kovin, s čimer se ukvarja

29 delavnic, dalje s predelovanjem lesa se bavi 37 obrtnikov, medtem ko se s storitveno obrtjo ukvarja le 18 obrtnikov. Manjka zlasti inštalaterjev za vodovodno in plinško napeljavo, krovecv, parketarjev, pečarjev, dočim elektroinštalaterjev in eletromehaničkov za popraviljanje in vzdrževanje gospodinskih strojev in aparatov sploh ni.

Ko so odborniki obravnavali sedanjí položaj obrti, so poudarili, da bi bilo potrebno za hitrejši razvoj storitvene obrti proučiti pogoje za razvoj te dejavnosti in temu ustrezno tudi prilagoditi davčno politiko. Odborniki so bili mnenja, da je treba v tem pogledu še naprej usklajevati ukrepe na področju davčne politike s sosednjimi občinami in tudi v merilu republike.

Skupščina je tudi naročila strokovnim službam, da izdelajo podroben pregled potreb po uslužnostnih obrtih v občini in seznanijo občane s pogoji, ki so v kamniški občini dani za razvoj obrti.

Reorganizacija zdravstvene službe

Republiški zakon o reorganizaciji zdravstvene službe v socialistični Sloveniji, ki je bil sprejet letos, določa načela in pogoje za nadaljnji razvoj mreže zdravstvenih zavodov v Socialistični republiki Sloveniji. Med drugim postavlja kot pogoj za delovanje zdravstvenega doma najmanj 40 tisoč prebivalcev. Temu pogoju se morajo do 31. decembra letos prilagoditi vsi zdravstveni zavodi v naši republiki, sicer po 1. januarju 1968 ne bodo mogli več obstajati.

Nekajmesečni pogovor med zdravstvenimi delavci, predstavniki občinskih skupščin in družbenopolitičnimi delavci kamniške, domžalske in litijske občine so privedli do končnega sklepa, da se vsi trije zdravstveni domovi združijo v en Zdravstveni dom. Taka sklepa sta že sprejeli občinski skupščini v Kamniku in Domžalah na sejah 5. oziroma 8. decembra letos, medtem ko je občinska skupščina v Litiji o sklepu razpravljala 23. decembra.

Vse tri občinske skupščine bodo soustanoviteljice novega zdravstvenega doma, ki naj bi imel svoj sedež v Domžalah. S sklepom občinskih skupščin je bil za v. d. direktorja imenovan dr. Milan Kirn iz Kamnika, ki bo to dolžnost opravljal do imenovanja novega direktorja. Začasni svet zavoda, ki bo štel 19 članov, od katerih bodo po 2 izvolile občinske skupščine, po 3 zdravstveni domovi in po 1 obratne ambulantne, bo v sodelovanju z iniciativnim odborom za ustanovitev novega zdravstvenega doma pripravil in sprejel vse normative akte, kot so statut delovne organizacije, pravilnik o delovnih razmerjih, pravilnik o delitvi osebnih dohodkov itd.

Eno osnovnih vprašanj, ki se zastavlja ob reorganizaciji zdravstvene službe na našem področju je, koliko bo ta reorganizacija prispevala k večji učinkovitosti zdravstvene službe, da bodo občani lahko hitreje prišli do zdravstvenih storitev. Komisija za organizacijo in sistematizacijo delovnih mest pri iniciativnem odboru za reorganizacijo zdravstvene službe je pripravila posebno

dokaj obširno gradivo, ki na podlagi normativov, izdelanih v regionalnem zdravstvenem centru v Ljubljani, ugotavlja, da bi bilo treba v novem zdravstvenem domu za poslati najmanj 14 novih zdravnikov, medtem ko se bo ustrezno zmanjšal upravno administrativni kader. Seveda tem zahtevam spričo finančno materialne situacije na področju zdravstvenega zavarovanja ne bo moč ugoditi že v prihodnjem letu, pač pa postopoma. Odveč je torej vsaka bojazen, da bi se morali občani Kamnika in Litije zaradi tega, ker bo sedež novega zdravstvenega doma v Domžalah, voziti v Domžale, ozir. imeti več potov, kot so jih

imeli doslej. Zlasti bo treba ugoditi želji občanov, da bi hitreje prišli do zobozdravstvenih storitev, na katere morajo sedaj čakati po nekaj mesecev. Obenem pa ugotavljamo, da zmogljivosti zdravstvenih aparatov in inštrumentov niso v celoti izkoriščene.

Na seji občinske skupščine v Kamniku je bilo v razpravah o združevanju zdravstvenih domov **precej govora o tem, kaj storiti z zgradbo**, v kateri je sedanji zdravstveni dom dr. Julija Polca v Kamniku. Po zelo razgibani in živahni razpravi so se odborniki odločili, da zgradba, v kateri so še nekatere druge institucije, kot je Zavod za zaposlovanje, vanjo

se bo vselila še glasbena šola, urejena pa bo tudi nova telovadnica, ostane v upravljanju občinske skupščine, zdravstvena ustanova pa plačuje ustrezno najemnino v višini amortizacije. Tako bo občinska skupščina odplačala še preostale anuitete, ki znašajo okrog 40 milijonov starih din.

Občinska skupščina je posebno poudarila, da bi nova zdravstvena ustanova, ki bo v prihodnje delovala na področju treh občin, morala imeti **pred oči osnovni smoter sedanje organizacije: gospodarnost, porabo sredstev in večjo učinkovitost zdravstvene službe.**

-lj

Spomin na prvo svetovno vojno

Pol stoletja poteka od prve svetovne vojne. Spomin nanjo počasi blede, s tem pa izginjajo tudi dokumenti in priče na tisto dobo. Kamnik je dosti pretrpel tu-

cem in pričam oktohrske revolucije v Rusiji in njenim odmevom v dogodkih v našem kraju. **Poišcite doma slike in morda pisma vaših staršev ali sorodnikov, spo-**

Kamničani v Judenburgu v januarju 1916. Sedijo z leve: kolar Franc Jeras iz Mekinj, kmet Jenčič iz Podgorja, urar Josip Janko, prevoznik Janez Repanšek, bančni uradnik Justin. Stojijo: trgovski pomočnik Slavko Grašek, zidar Franc Homar, akad. slikar Maks Koželj, kmet Sedušak iz Tunjice, soboslikar in pleskar Tomaž Homar, Avgust Ribič (črni Gustel) in brivec Rudolf Mihelič. Vsi so srečno prišli iz vojne, od vseh pa je danes živ samo Slavko Grašek

di v prvi svetovni vojni in le malo od tega je zapisanega. Muzej Kamnik zbira dokumente, ki naj ohranijo spomin na naše močje in fante, ki so padli na daljnih bojnih poljanah, prav tako pa tudi na dogodke v mestu. Posebej velja naše zanimanje udeležen-

ročite nam vaše spomine na tiste čase. Zbrani in urejeni bodo predstavljeni **važno dokumentirano gradivo.**

Kamniški zbornik je v zadnjem, XI. letniku objavil Stržarjeva pisma iz Galicije in Tirolske. V njih se spominja tudi

Kamničanov. Vojni tovariš Jagodic, ki ga omenja, je pokojni gostilničar pri Bundru v Medvedovi ulici, Tonče Jerin pa je še živeči Kamničan v Gregorčičevi ulici.

Naša slika nam predstavlja skupino vojakov Kamničanov, ki so bili v januarju 1916 v Judenburgu.

Udeleženci oktohrske revolucije pri predsedniku občinske skupščine

Predsednik občinske skupščine Kamnik Vinko Gobec je 24. novembra sprejel udeležence oktohrske revolucije, ki živijo v naši občini. Sprejema so se udeležili Franc Virjent iz Olševka, Jakob Štupar iz Kamnika, Albert Uršič iz Kamnika, Franc Zore iz Češnjic in Leopold Hribar z Malega Hriba v Tuhinju.

Po nagovoru je predsednik občine vsem udeležencem podelil knjigo »ZSSR — domovina Oktobra, zbornik fotografskih dokumentov o veliki oktohrske socialistični revoluciji in o razvoju Sovjetske zveze.

Potem je med udeleženci revolucije in predstavniki občinskih vodstev stekel živahen razgovor o spominih na velike zgodovinske dogodke pred 50 leti. Vsi skupaj so se nato udeležili svečane akademije v počastitev tega velikega jubileja, ki jo je DPD Solidarnost priredila v Domu.

Prav gotovo bo ta dogodek ostal vsem udeležencem še dolgo v prijetnem spominu.

Izseljenski koledar o Kamniku

Koledar za leto 1968, ki ga je izdala Slovenska izseljenska matica za naše rojake po širnem svetu, je **tokrat posvečen Kamniku in Domžalam.** Barvni ovitek predstavlja pogled na Kamnik z Malega gradu, zadnja stran pa majolike, ki jih po starih vzorci izdeluje tovarna Sviti in predstavljajo za naše izseljence najlepše darilo. Prvi del koledarja obsegajo zapisi o kamniškem in domžalskem gospodarskem in kulturnem življenju, turizmu in planšarstvu. Koledar je bogato ilustriran in bodo svoji napravili rojakom veliko veselje, če jim ga bodo poslali za novoletno darilo.

Namen sekcije republiških poslancev

Odgovornost na obeh straneh

Nedavno je izvršni odbor občinske konference SZDL Kamnik ustanovil sekcijo republiških poslancev z namenom, da pomaga vzpostaviti tesnejše stike med poslanci in delovnimi organizacijami, oziroma volilci. V dosedanjih predvolilnih razpravah je bilo največ kritike na račun tega, da volilci poslancev zelo poredko ali pa sploh ne vidijo v delovni organizaciji, oziroma na terenu. Hkrati pa so se poslanci pritoževali, da jih na seje delavskih svetov, sestanke kolektiva, zbornice volilcev itd. sploh ne vabijo.

Prav zato so poslanci pozdravili idejo za ustanovitev sekcije, ki naj bi jim bila v pomoč pri vzpo-

stavljanju teh sklepov, obenem pa bi se poslanci na skupnih sestankih pred sejami republiške skupščine pogovorili o stališčih, kakršne naj zavzamejo v skupščini. Sekcija je pripravila že nekaj pogovorov poslancev, med drugim o programu dela zborov, o poslovanju republiške skupščine, o nekaterih zakonskih osnutkih, pred nedavnim pa je bil skupni sestanek s poslanci domžalske občine, kjer so se dogovorili o sodelovanju pri obravnavanju aktualnih problemov, ki zanimajo obe občini.

Sekcija je pozvala vse delavske svete in svete krajevnih skupnosti v občini, naj jo obveščajo

o važnejših sejah, da bi se jih lahko poslanci udeleževali.

Ker je ta poziv naletel, zlasti v delovnih organizacijah, na premajhen odmev, se sekcija poslancev ponovno obrača na vse samoupravne organe in sindikalne organizacije s prošnjo, da poslance predloge upoštevajo. Le na ta način bomo dosegli, da bodo poslanci bolje seznanjeni s stanjem in problemi v delovnih organizacijah in na terenu in da bo to poznavanje problemov bolj vplivalo na njihove odločitve v najvišjem samoupravnem organu naše republike.

Se enkrat: odgovornost mora biti na obeh straneh! F. S

Spomini udeležencev oktobrske revolucije

V okviru proslav 50-letnice oktobrske revolucije smo v prejšnji številki začeli objavljati spomine nekaterih udeležencev velike socialistične revolucije v Rusiji 1917 s področja naše občine. Danes želimo opozoriti na dva udeležence teh zgodovinskih dogodkov, ki živita na področju Tuhinjske doline. To sta Franc Zore iz Češnjic in Hribar Leopold z Malega Hriba.

FRANC ZORE

je bil rojen leta 1891 in stanuje v Češnjicah št. 9. Leta 1914, meseca avgusta, je bil kot avstrijski vojak ujet v Galiciji in poslan v Kijev v ujetniško taborišče. Iz Kijeva je bil 8. septembra 1914 premeščen v Penzo, od tam pa v

Franc Zore - Toman s Češnjic v Tuhinju

Kazan, kjer je do spomladi 1916 delal na kmetih. »Večjo skupino ujetnikov, med katerimi je bilo veliko Slovencev,« pripoveduje Zore, »so s posebnim transportom poslali v Sibirijo, vendar smo se od tod kmalu vrnili v Harkovsko gubernijo, kjer so nas spet zaposlili pri poljedelskih delih. Jeseni 1916 so nas poslali v Odeso ob Črnem morju, kjer smo morali nakladati in razkladati ladje in vlake.«

Zore je delal v neki sanitetni enoti, od koder je kot bolničar prišel v bolnišnico Odeso, kjer ga je konec leta 1917 zatekla revolucija. »Takih vojnih grozot, kot sem jih videl ob mojem delu v tej bolnišnici, ne bi želel nikdar več videti. Dan za dnem so v bolnišnico prinašali trume ranjenih in razmesarjenih rdečegardistov, revolucionarjev. Po svojih močeh smo jim poskušali čimprej zaceliti boleče rane, da bi se lahko znova vrnili na fronto.« Iz tega obdobja nam je Zore pokazal tudi potrdilo uprave bolnišnice, ki je datirano z dne 19. januarja 1918, da je sodeloval kot bolničar v tej bolnišnici. Med začasno oblastjo Kerenskega, je bilo revolucionarno gibanje med ujetniki zelo razvito. Zore pripoveduje, da so imeli v kleti te bolnišnice večkrat ponoči sestanke, na katerih so govorili o pripravi na revolucijo, o tem, kako je neizogibno, da kmetje in delavci prevzamejo oblast ter o drugih revolucionarnih načelih.

»Dobro se še spominjam, kakšne borbe so bile decembra 1917 za Odeso. Nam ujetnikom so rdečegardisti večkrat svetovali, kam naj se umaknemo, ko bodo oni napadali določen del mesta. Komaj smo se umaknili, že so se iz ladij v pristanišču vsuli topovski streli na mesto. Pokalo je in gorelo, da kaj takega nisem videl ne prej, ne pozneje. Marca 1918, ko se je oblast sovjetov tudi na tem področju že dokaj utrdila, so nam svetovali, naj gremo domov, saj nas tudi tam čakajo težke naloge. Tako sem se spomladi vrnil v domovino.«

Zore se je aktivno vključil tudi v narodnoosvobodilno borbo. V tem času je bil kot obveščevalec eden glavnih aktivistov v Češnjicah. V njegovi hiši je bila tedaj kurirska javka za prvo in drugo četo Kamniškega bataljona, s čimer je veliko pripomogel k uspešnim akcijam narodnoosvobodilne vojske na področju Tuhinjske doline. Zaradi sodelovanja z NOB so ga Nemci avgusta 1943 ođgnali v zapore v celjski Pisker. Od tod je romal v Maribor, na Dunaj, Salzburg, München in končno v zloglasno taborišče Dachau, od koder se je vrnil šele junija 1945.

HRIBAR LEOPOLD

je bil rojen 1894 v Malem Hribu 7 v Tuhinjski dolini. Tudi on je bil leta 1915 meseca januarja ujet

v Galiciji. Nato so ga poslali v ujetniško taborišče v Kijev, od koder je potoval prek najrazličnejših taborišč v Malo Azijo (Aškabad). Od tu se je oktobra 1917 vrnil v Saratov, kjer se je takoj kot prostovoljec javil revolucionarnjem in z njim odšel v Caricin, sedanji Volgograd. Sodeloval je

Leopold Hribar - Felcjan z Malega Hriba v Tuhinju

kot preskrbovalec v rdečegardijski enoti in je prevažal iz zaledja hrano na fronto. V enotah Rdeče armade je sodeloval do decembra 1918. »Ja, bilo je jeseni

1917,« pripoveduje Felicianov oče iz Malega Hriba, »ko je prišel k nam v taborišče v Saratovem rdečegardijski oficir, ki je zbiral prostovoljce za revolucionarne enote. Njegov govor, ki ga je imel pred zbranimi ujetniki, me je tako navdušil, da sem se takoj prijavil kot prostovoljec v Rdečo gardo. Takoj smo dobili obleko in orožje in se odpravili na dolgo pot v Caricin, na fronto. Z menoj je bil neki Dolinšek iz Senčurja in Luka Taboršek iz Prapreč. Jaz sem dobil nalogo, da sem vsak večer vozil s konji hrano na fronto. Nešteto krat sem se moral ponoči prebijati skozi točo krogel, da so lahko rdečegardisti dobili pravočasno svoj obrok. To delo sem opravljal skoraj 4 mesece. Potem sem zbolel in sem bil nekaj časa v bolnišnici v Caricinu. V tem času je bila preskrba enot rdečegardistov tako s hrano kot z obleko zelo dobra. Tudi nekaj denarja smo prejeli. Jaz sem dobil okoli 70 rubljev na mesec. Januarja 1919 sem prišel domov.«

Tudi Hribar se je sredi leta 1942 vključil v NOB kot obveščevalec in kurir. V narodnoosvobodilni borbi sta mu padla dva sinova kot partizana. Zaradi sodelovanja med partizani je bil 1943. leta izseljen v taborišče Burghausen na Bavarskem, od koder se je šele julija 1945 vrnil domov.

-jc

OBRAMBNA VZGOJA PREBIVALSTVA

Obrambna vzgoja je osnovna državljanska dolžnost vsakega posameznika. To svojo dolžnost pa bo posameznik v polni meri lahko opravil (če bo potreba) le, če bo dobro seznanjen z najuspešnejšim načinom akcije, predvsem pa z ukrepi, ki jih družba pričakuje od njega v miru in v vojni. Tudi v miru, ob elementarnih nesrečah lahko priskoči posameznik na pomoč efektivno in disciplinirano le, če je seznanjen z nalogami in načinom dela civilne zaštite in če ima vsaj najosnovnejše pojme o prvi pomoči.

Komisija za izobraževanje prebivalstva v okviru obrambne vzgoje je pripravila v ta namen dva ciklusa predavanj:

1. cikel obsega naslednja predavanja:

- značilnost sodobne vojne
- koncepcije vseljudske obrambne vzgoje in dolžnosti

— sodobna bojna sredstva in pogoji zaštite pred njimi

— vloga in organizacija štabov za varstvo pred elementarnimi in drugimi hudimi nesrečami ter dolžnosti prebivalstva v njej

2. cikel:

- mednarodno pravo in vojna
- vseljudska obrambna vojna povezana z našo ustavo in mednarodnimi vojnopravnimi določili

— o pogojih obrambe majhnih držav v sodobni vojni

— o problemih zaštite prebivalstva pred zračnimi napadi

— obremenjenost prebivalstva z ionizirajočim (naelektrenim) sevanjem in zaštita pred njim

— zaštita posameznika pred jedrskim orožjem

— o obrambni sposobnosti Jugoslavije

Rezultati letošnje turistične sezone

Čeprav so zaenkrat na razpolago samo statistični podatki o številu gostov in njihovih nočitvah, ki seveda ne zajemajo vseh turističnih tokov v celoti, posebno ne izletniškega turizma, vendar ti podatki kažejo, da se je turistični promet v letošnjem letu precej povečal. Zlasti se je povečalo število gostov v počitniškem naselju

na Veliki planini in v novem avtocampu. Medtem ko je bil lani v avtocampu obisk zelo slab, je bilo letos zabeleženih v devetih mesecih 258 nočitev v glavnem tujih gostov. Na splošno je porasel turistični promet, oziroma število nočitev v zasebnih turističnih sobah, medtem ko je družbeni sektor ostal pod lanskoletno ravnilo.

V preteklih letih ni bilo čutiti, da se je turistični promet delil na letno in zimsko turistično sezono, letos pa ugotavljajo, da so pomladanski in jesenski meseci ostali skoraj brez turističnega prometa. To je razumljivo, če povejmo, da je okoli 75 % gostov in nočitev registriranih na področju Velike planine ter, da je obisk tega področja v medsezonskih mesecih odvisen v veliki meri od vremenskih prilik.

Povečan turistični promet se odraža tudi na povečanih dohodkih od turistične takse, ki so znašali v devetih mesecih za okoli 10 %, več kot vse lansko leto. Zlasti je pomembno zato, ker je to dohodek turističnih družbenih organizacij.

Seminar za predsednike

Izvršni odbor občinske konference SZDL v Kamniku je v začetku decembra priredil seminar za predsednike krajevnih organizacij SZDL. Na njem so obravnavali mednarodni politični položaj, aktualne probleme komunalnega sistema in krajevnih skupnosti ter naloge in oblike dela Socialistične zveze v občini.

Zlasti temeljito so predsedniki razpravljali o delu in materialni podlagi krajevnih skupnosti, ki je v kamniški občini zadnji dve leti precej napredovala. K temu so zlasti mnogo pripomogli tudi

znatna sredstva, okrog 280 milijonov starih dinarjev, s katerimi je 20 krajevnih skupnosti razpolagalo v zadnjih treh letih. Ta sredstva so zbrali občani s samoprispevkom. Zato se krajevne organizacije SZDL zavzemajo, da bi sprejeli pobude krajevnih skupnosti in občanov, naj bi spomladi, ko poteče zbiranje do sedaj sprejetega samoprispevka, uvedli nov samoprispevek. Z njim bi uredili cesto Kamnik—Ločica (preko Tuhinjske doline), uredili več krajevnih cest, vodovodov itd.

F. S.

Kamniški planinci poročajo...

Uredništvo našega lista je povprašalo planinsko društvo Kamnik, s kakšnimi načrti se ubada v korist nadaljnega razvoja planinstva na Kamniškem. Pričakujemo, da bo občinska skupščina napela vse sile, da bi v naslednjem letu potegnili asfaltni trak od nekdanjega Dedkovega kamnoloma vsaj do spodnje postaje žičnice, če že ne prav do konca.

Na našo željo so nam planinci postregli z načrti, kako mislijo urediti in prilagoditi planinsko postojanko na Kamniškem sedlu, v kateri se ustavlja čedalje več planincev, in kako je z mladimi planinci, oziroma aktivnostjo mladinskega odseka planinskega društva Kamnik.

Za nadaljnji razvoj planinstva na Kamniškem, pravijo, sta izredno pomembna mladinski odsek, ki skrbi za podmladek naših planin-

cev, in gradbeni odsek, ki se prizadeva, da bi bile naše planinske postojanke urejene tako, da bi se planinci v njih počutili po naporih planinskih turah kar se le da najbolje in najprijetneje.

Pa najprej o gradbenem odseku.

1. **Gradbeni odsek** planinskega društva Kamnik skrbi za izvedbo investicijskih planov. Po ureditvi planinske postojanke na Kokrškem sedlu, ki bi jo moral sedaj po preureditvi obiskati tudi vsak kamniški planinec, se je gradbeni odsek zavzel za **zgraditev nove koče na Kamniškem sedlu**. Po načrtu naj bi bila nova koča velika 15 x 11, gostinski prostor za 74 oseb, prenočišče 26 enojnih, 20 pa skupnih. Z gradnjo bodo začeli leta 1968, približni proračun pa kaže 80.000.000 S dinarjev. S finančnimi sredstvi bo planinskemu

društvu priskočila na pomoč Planinska zveza Slovenije s 5.000.000 S din in podružnica kreditne banke v Kamniku, pa na podlagi garancije Planinske zveze Slovenije in posredovanja skupščine občine Kamnik 6.000.000 S din, kar bodo za vsa pripravljala dela in načrte uporabili že v letu 1968.

Gradbeni odbor je imel težave z odobritvijo lokacije za novi dom in trasiranjem proge za žičnico, ki jo bodo rabili za prevoz gradbenega materiala.

Spodnja postaja žičnice bo nekaj sto metrov niže od Seduščka in bo stala približno 2.000.000 S din. Za strojne naprave, oz. opremo za tovorno žičnico, je načrt in proračun prevzelo Soško gozdno gospodarstvo Tolmin. Pleteno žico nosilko so odkupili pri Gozdnem obratu Kamnik, ki so jo do ne-

davna uporabljali pri tovarni žičnici.

Skratka kaže, da so vse priprave v polnem teku. Gradnja novega doma na Kamniškem sedlu bo izvedena po etapah in kljub težavam, ki jih imajo pri planinskem društvu, predvidevajo, da bodo novi dom tak, kot kažeta načrt in predračun, zgradili v 4 letih.

2. **Planinsko društvo Kamnik** ima v mladinskem odseku, katerega načelnik je **Mitja Jesenovec**, vpisanih 250 mladincev. Stevilo je kar lepo, kot pravi načelnik, a žal niso vsi mladinci tako delavni, kot bi bilo pričakovati.

Nekaj o življenju in delu mladih v planinskem društvu!

V letu 1967 je imel mladinski odsek nekaj uspešnih akcij. Tako je **12 mladincev-planincev uspešno opravilo izpite na tečaju gorske straže**, izletov na Jalovec, Grintovec, Brano in Planjavo se je skupaj udeležilo 53 mladih planincev. Pohod po poteh II. grupe odredov ni uspel zaradi premajhnega števila prijav.

Trenutno je v teku **tečaj mladinskih vodnikov**, ki ga obiskuje 15 mladincev, v pripravi pa sta 2 akciji mladih planincev pri pripravi terena za žičnico na Kamniško sedlu, ki jo bodo uporabljali za prevoz tovora. Prav bi bilo, da bi se teh dveh akcij udeležilo čimveč mladih planincev, saj bo adaptirani dom na Sedlu služil vsem planincem, predvsem pa mladini.

Ko je pobelil sneg globače Velike planine, se mladi planinci-smučarji pripravljajo še na turni smuk.

Mladinski odsek planinskega društva Kamnik našteva v svojem prispevku nekaj uspešnih akcij svoje dejavnosti, obenem pa poziva vse mlade ljubitelje narave in še posebej ljubitelje naših gora, naj pristopijo v njegove vrste in nadaljujejo s tradicijo planinstva, ki je v kamniškem predelu med najbolj znanimi in priznanimi v Sloveniji.

V. D.

LIKOVNA RAZSTAVA

Muzej Kamnik je v dvorani nad kavarno organiziral prvo slikarsko razstavo v novi sezoni. Akademski slikar Aladin Lanc, ki poučuje risanje na osnovni šoli »Fran Albreht«, je razstavil 30 akvarelov, po večini najnovejša dela. Razstavo je v navzočnosti

številnih ljubiteljev lepe umetnosti odprla ravnateljica muzeja M. Zupančičeva, posnela pa jo je tudi televizija za oddajo v obzoriku. Kakor doslej že večkrat, je slikar tudi tokrat prikazal v svoji značilni tehniki privlačne prizore, kakršne mu nudi narava ob vo-

dah in v gorskemu svetu. Razstavo je obiskalo skoro tisoč ljudi, kar je za Kamnik pač nenavadno.

»SPOZNAVAJMO SVET IN DOMOVINO«

Pod tem geslom je Radio Ljubljana tudi letos organiziral medmestna izločilna tekmovanja. Kamnik se je v prvem kolu srečal z Ljutomerom.

Ob polni dvorani občinstva so Kamničani odnesli prepričljivo zmago, odrekli so samo pri enem odgovoru. Občinstvo v dvorani je vneto sodelovalo in je pogodilo vse odgovore. Za gimnazijo so za nagrado 100.000 S din tekmovali: Olga Juteršek in Marlenka Jamšek iz 3. b razreda o konferenci o Alžiru, Marko Štebe iz 3. a razreda pa o medconskem turnirju Soussi. V naslednjem kolu se bo Kamnik v začetku marca srečal z Mursko Soboto. Kamničane čaka težka borba, saj je bila Murska Sobota lani finalist tekmovanja.

Aladin Lanc: Pomlad v gorah

115 let podjetja Kamnik

Delavci podjetja Kamnik so vseskozi vlagali veliko truda, zlasti v novi socialistični Jugoslaviji za izboljšavo, povečanje in modernizacijo proizvodnje.

Z razvojem kolektiva, ki bo letos dosegel 6 milijard starih dinarjev celotnega dohodka, je tesno povezan razvoj samega Kamnika. Delovna skupnost podjetja »Kamnik« je vedno razumela, da ni njena naloga le proizvajati in reševati probleme samo znotraj svoje gospodarske organizacije, pač pa, da se mora vključevati v

vsa družbena prizadevanja pri reševanju splošnih občinskih problemov. — Redka je investicija za ceste, šole, vodovod, celo za trgovino itd., pri kateri kolektiv tega podjetja ne bi prispeval svojega deleža.

Ob 115-letnici obstoja, ugotavljanju uspehov in težav ter ob snovanju načrtov za prihodnost čestitajo v imenu občanov in želijo še veliko nadaljnjih uspehov — Občinska skupščina in družbenopolitične organizacije iz Kamnika.

Ob vstopu v novo leto želi srečo in veliko uspehov pri delu vsem delovnim ljudem podjetja

„Kamnik“

Kamnik

Kupcem nudi: amonitratna praškasta razstreliva, vžigalno vrvice, rudarski in lovski smodnik, razna druga vžigalna sredstva, izdelke za ognjemete, pirotehnično galanterijo in lovske patrone.

Moj današnji in jutrišnji dan

Uredništvo »Komunista« je v začetku šolskega leta razpisalo za učence srednjih šol nagradni natečaj za nalogo: »Kakšen je moj današnji in kakšen bo jutrišnji dan«. Uredništvo je prejelo nad 500 prispevkov. Tudi na kamniški gimnaziji so izbrali tri najboljše sestavke in jih poslali uredništvu. Samo dva sestavka iz Slovenije sta prišla v ožji izbor za nagrado. Poslala sta jih Stanislava Celarc iz gradbene tehnične šole v Ljubljani in Helena Vogrincec, učenka 3. b razreda gimnazije v Kamniku. Uredništvo slovenske izdaje »Komunista« je v celoti objavilo obe nalogi. Naloga Helene Vogrincec je bila kot najboljša iz Slovenije v ožjem izboru na 12. mestu, naloga Stanislava Celarca pa na 18. mestu. Uredništvo je objavilo tudi odlomke iz še dveh najboljših nalog iz slovenskih gimnazij — Brede Jeraj in Jane Janežič, učenek 4. a razreda gimnazije v Kamniku.

Z objavo njihovih sestavkov bi želeli prikazati, kaj današnja mladina misli in sodi o svojim današnjem in jutrišnjem dnevu.

Sestavek dijakinje Helene Vogrincec objavljamo v tej številki našega lista, sestavek dijakinje Brede Jerajev in Jane Janežič pa bomo posredovali v naslednjih številkah.

Helena Vogrincec pravi takole:

Ali se odrasli ljudje kdaj vprašajo, zakaj mladi ljudje tako radi sanjajo? Zakaj sanjajo tudi podnevi, z odprtimi očmi? Odgovor je preprost: v sanjah iščejo ideale, ki jih v življenju ni, iščejo pravo lepoto in srečo in včasih so v svoje sanje tako zaverovani, da celo pozabljajo na resničnost in takšni ljudje se v resničnem svetu ne znajdejo.

Ko sem bila še čisto majhna, sem tako kot vsi otroci, verovala v pravljice. Verjela sem, da je tudi na svetu tako: ne sicer pri nas, pač pa nekje, kjer ni krivice in nesreče. Verjela sem, da je svet neskončno velik in je na njem prostora za vse ljudi. Potem pa se je nenadoma ta svet zame pričel krčiti. Spoznala sem, da vsi ljudje ne živijo srečno in brez skrbi. Spoznala sem, da na svetu mnogo ljudi strada, ker ni dovolj hrane za vse, ali pa umira v vojnah. Vpraševala sem, zakaj tako, a pravega odgovora nisem nikoli izvedla. Bila sem majhna, radovedna dekletce z rdečo pentljo v laseh in soncem v očeh. Obenem z otroštvom je ugasnilo tudi sonce v očeh in pričela sem se zapirati v svoj svet. Bil je to svet lepih čustev, poštenosti in svetlobe. Trdno, skoraj trmasto sem se oklepala prida, in nisem hotela poznati pravega življenja.

Ko zdaj mislim na to, se mi zdi, da sem hodila z zaprtimi očmi. Verjela sem, da človek velja toliko, kolikor zna, a to ni res! Pravzaprav smo ostali takšni, kakršni so bili naši dedje. Hoteli smo napredovati za velik korak, pa nismo zmogli in smo se premaknili le za ped. In zdaj si nabiramo moči še za eno ped.

Prav takšna spoznanja so zrušila moj svet in znašla sem se na trdih tleh resničnosti. Moj večerajšnji dan se je srečal z današnjim, ki mi vsak dan prinaša nove misli in nova spoznanja. Tako bo vse do takrat, ko me bo objel val jutrišnjega dne. Toda to je še daleč! Čutim, da sem danes moč-

na, ker čutim tako, kot čuti večina mladih ljudi po vsem svetu. Vem, da sem del tiste mlade generacije, ki bo prevzela položaj staršev in pričela spreminjati našo kulturo. Čutim, da bo tako, kajti čas prehitro teče in hitri so tudi ukrepi mladih. Nisem »hippie«, a mislim zelo svobodno, ker sem otrok našega časa in ker hočem, da bo moje življenje mirno in srečno. Zakaj pravzaprav zahtevamo jaz in milijoni mojih vrstnikov toliko življenja zase? Pač zato, ker nihče izmed nas noče, da bi mu njegovi otroci očitali tisto, kar mi danes očitamo svojim staršem. Očitamo jim, da ne živimo, ker smo sami tako hoteli, ampak zaradi njih samih. Očitamo jim, da ni bila ljubezen, ki nas je spočela, ampak sebičnost, da nas premalo poznajo, da ne razumejo naših problemov in zahtev, da ne gredo z nami v korak, ampak se skrivajo za preteklostjo in nam z ideali preteklosti in z lažno moralno branijo pot naprej. Materam očitamo, ker delajo za nas in ker nimajo časa za nas. Obenem pa, v isti sapi, se branimo pogovorov s starši, srčito se otepamo nasvetov, ker nečemo priznati ničesar, kar bi nam omejevalo prostost. Takšna sem tudi jaz. Prepričana sem, da sem dovolj močna, da se bom prebila skozi življenje, ne da bi pri tem potrebovala pomoči. Nočem, da bi mi starši vsiljevali svoje ideale, če pa se ne strinjaajo z mojimi, sem užaljena. Priznam, ne znam najti prave poti v medsebojnih odnosih, vendar mnogokrat tudi starši ne storiijo ničesar, da bi prodrli steno, ki jo je zgradil med nami čas. Tako stojimo vsak na svoji strani zidu, skozi katerega ni toplota čustev ne more prodrati. Starši zahtevajo od nas odločnosti in samostojnosti, a njihova vzgoja mnogokrat ni takšna, da bi lahko sami, brez opore, hodili svojo pot. Zato je med nami

mного takšnih, ki niso našli prave poti, in so se izgubili v kriminalu. O teh mladostnikih govorijo kot o ljudeh, ki ne sodijo v človeško družbo. In zakaj je prišlo do tega? Včasih zato, ker morata mati in oče zgodaj zjutraj hiteti na delo, in mati nima časa za hčerko, oče pa ne za sina. Seveda so še mnogi vzroki, ki povzročajo prepire, pijančevanje itd.

Tudi proti temu bi morali protestirati in zahtevati od svojih vzgojiteljev, da ne zapirajo oči pred takšnimi problemi.

Pravzaprav je moj dan, tudi dan nas vseh, le malokdaj vesel.

Mi nismo več tisto, kar so bili naši vrstniki pred nekaj leti. Senca napetega pričakovanja nečesa strašnega je zasenčila nebo naše mladosti, da je postalo temno.

Se bo zjasnilo ali pa še bolj potemnelo, ko bo prišel jutrišnji dan? Včasih se bojim vsega tistega, kar mora priti jutri in je neizbežno. Bojim se srečati se z vsakdanjimi skrbmi starejših, bojim se misliti na vse tisto, kar bi lahko uničilo mojo mladost. Vem vsakdanjosti ni moč ubežati in vendar bi ji rada ušla vsaj za hip. Vsaj za bežen trenutek bi rada premagala čas, ki je tako neusmiljeno trd in mrzel. In včasih bi rada povprašala usodo, kaj me čaka jutri, za vrati mladosti. Želela bi vedeti, ali bom lahko uresničila vse svoje načrte; skušam si zamisliti samo sebe v vlogi matere in žene. V urah samote mnogokrat premišlujem, ali bo svet takšen, kot je zdaj, ali pa bo ves razoran od bomb, ko se bo končala pot mojega življenja. Kadar si predstavljam prihodnost tako sivo, si ne želim imeti otrok, ker nočem, da bi nedolžna bitja trpela zaradi naših napak in zaradi naše častihlepne sebičnosti.

Ali imamo pravico krojiti usodo tudi ljudem, ki jih bomo rodili in ki bodo nasledili nas?

Rada bi si ustvarila dom, ki bi bil varno zatočišče tudi mojim otrokom; rada bi jim nudila nežno skrb in pozornost. Nočem, da bi se tako bali sveta, kot se ga bojimo zdaj mi, ko je naše življenje odvisno od peščice sebičnejšev in morilskih fanatikov.

Če bo jutri tako, kot s svojimi dejanji grozijo sovražniki miru, potem nočem dočakati jutrišnjega dne, ker nočem videti, kako se bo rušilo v prah vse tisto, kar so ustvarili naši predniki in starši in kar bomo ustvarili mi za naše otroke.

Danes je znanost močna in trdna, mi, ljudje, pa smo preslabi, da bi si zagotovili ohranitev svoje kulture in miru.

Preslabi smo, da bi se znanost uprla denarju. Denar nas vse zmaguje mi pa mu tlačanimo in se mu klanjamo. Mnogokrat zavržemo celo svoje znanje, svoj ponos in ideje zaradi denarja. Umazan je a se za to ne menimo; v ušesih nam blago pozvanja: denar! Dokler nam bo vladal denar in dokler bomo slepo ubogali poveljja tistih, ki denar imajo, tako dolgo mi, mladi, ne bomo zadovoljni s svetom in tako dolgo se bomo upirali prevzeti vajeti v svoje roke. Čisto preprosto zato, ker nečemo plačevati napak, ki jih nismo zagrešili. Krivi naj plačajo svoje napake in potem se bomo tudi mi odločili odrasti.

O vsem tem sem mnogokrat premišljevala in svoje misli sem skušala združiti v celoto.

Takšne misli izpolnjujejo moj današnji dan in takšne bodo tudi jutri, le njihova barva bo bolj resna, kajti mavrični lok mladosti bo zbledel.

Helena VOGRINEC
3. b razred
Gimnazija Kamnik

Sadni nasad v Tunjicah

Zdaj nam ne bo treba več soraševati, kaj bo s sadno plantažo v Tunjicah. Na zadnji seji občinske skupščine jo je prevzelo trgovsko podjetje Kočna. S tem je konec negotovosti o njeni nadaljnji usodi. Nasad, ki zavzema 29 ha površine in je zavarovan s sklenjeno ograjo, bi moral biti ponos sadjarjev v najbolj sadonosnem okolišu kamniške občine in vzgled, po kakšni poti naj krene naše sadjarstvo. Nasad je utr-

pel veliko škodo, ko je bil po likvidaciji kamniške kmetijske zadruge takorekoč dve leti brez pravega gospodarja. Drevesca so zaostala v rasti, nihče jih ni negoval, obrezoval, gnojil. Sele leta 1965 v jeseni je stvar krenila na boljše. Sadjarski tehnik Franc Tič je z veliko zavzetostjo in strokovnim znanjem skušal popraviti zamujeno. Dobro oskrbovana in gnojena drevesca so poglajla krepke mladike, ki naj v prihodnje razvijejo

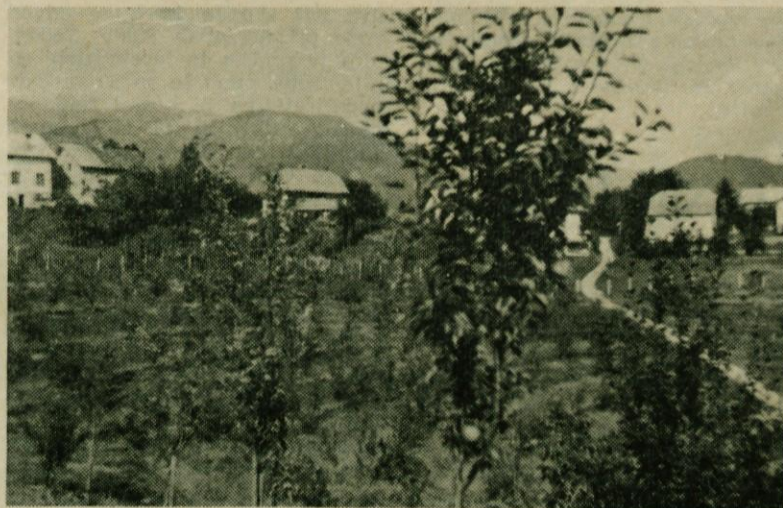
močne krošnje za obilen sadni pridelek. Že lani je prvi rod vzbudil najboljše nade, žal pa je letos toča pokvarila sadje, da so ga morali prodati samo za industrijsko predelavo, mnogo pa je pripomogel tudi odnos zemeljskih lastnikov do nasada, ker ga zaradi košnje trave niso mogli škropiti. Ta nasad bi moral biti Tunjicam za vzgled in ponos. Na starem, neoskrbovanem drevju sadja ne bo več mogoče pridelati. Samo dobro oskrbovani nasadi bodo lahko dobavljali trgovini brezhibno sadje. Dokaz za to nam je sadna drevesnica v Kamniku.

Tudi zasebniki bodo morali kreniti po tej poti, če bodo hoteli doseči zahtevano kvaliteto sadja. Staro drevje, ki ga nihče ne oskrbuje in škropi, bo uničil kapar.

Čestitkam ob NOvem letu 1968 se pridružuje tudi

Kočevski tisk Kočevje

in se priporoča s svojimi uslugami

Po dveh letih je sadno drevesce spet poglajlo krepke mladike v ograjenem sadnem nasadu v Tunjicah

Novi odbor ŠSD osnovne šole Fran Albreht

V okviru ŠSD delujejo košarkarski, rokometni, smučarski, plavalni, namiznoteniški in šahovski krožki. Predvsem so marljivi košarkarji in rokometarji. Največji uspeh so zabeležili mladi rokometarji, ki so na tekmovanju med sosednjo šolo in invalidnim domom brez poraza osvojili prvo mesto. Posebno je omembe vreden uspeh proti osnovni šoli Tomo Brejce, ki so jo dvakrat premagali in sicer z rezultatom 4:2 in 4:3. Kljub temu, da so v prvi tekmi z invalidnim domom zmagali invalidi, so jih naši rokometarji v povratnem srečanju odpravili s 4:3. Tako so čez noč obrnili tradicijo, ki je bila močno na strani naših nasprotnikov, v našo korist. S tem smo dokazali, da marljivo delo pod vodstvom tov. Novaka in Prosena ni bilo zaman.

Sedaj pa se tudi naši košarkarji marljivo pripravljajo za obračun s tradicionalnima nasprotnikoma. Vsako soboto imajo uro in

pol treninga, ki ga uspešno vodi tov. Prosen.

Na zadnjem sestanku ŠSD smo sklenili, da bomo sredstva, ki smo jih dobili od občinske zveze, uporabili za nakup mize za namizni tenis in pa za nekaj košarkarskih žog. Tudi letos bo ŠD organiziralo enotedenski smučarski tečaj na Veliki planini, ki ga bosta vodila tov. Prosen in tov. Friedel. Ko pa bomo dobili mizo za namizni tenis, smo prepričani, da bo tudi ta šport zaživel. Omenim naj tudi dekleta, ki nepričakovano dobro obiskujejo košarkarski krožek. Mislim, da bi tudi naša dekleta morala sodelovati na kakšnem tekmovanju, kjer bi pokazala, kaj znajo.

Pri delovanju ŠSD nimamo kakšnih posebnih težav, največji problem nam povzroča telovadnica, ki je preosta le v poznih večernih urah in tako nimamo možnosti za širše delovanje. Kljub temu pa uspehi, ki se že kažejo, prav gotovo niso slučajni.

Slovo od oblikovalca kamniške majolike

Kolektiv tovarne »Svit« se je 17. oktobra ganljivo poslovil od **Gustelna Šnabla**, ki je umrl v starosti 83 let. Z njim je legel v grob zaslužen **oblikovalec kamniške majolike**, najboljši poznavalec v tej stroki. Že z 12. letom je začel delati v očetovi keramični delavnici, potem pa je 70 let življenja posvetil svojemu poklicu. Še mlad je odšel v tujino, ki mu je le toliko časa rezala kruh, dokler ni izvil iz nje znanja in izkustva. Potem pa se je vrnil, da je domačemu kraju posredoval svoje znanje. Bil je čudovit oblikovalec kamniške majolike, tega priljubljenega okrasnega predmeta. Ljubil je svoje delo in je nesebično vzgajal mlade modelarje. Ko je bil že delovni dan

končan, je dostikrat še presedel ob kolovratu do noči, pod njegovimi spretnimi prsti pa so nastajale majolike. Gustel Šnabl je bil z bratom Rudolfom pionir v skromni delavnici, iz katere se je razrasla današnja velika skupnost mnogoterih dejavnosti — industrijski kombinat »Svit«. Tudi v pokoju ni mogel ostati brez svojih majolik. Še letošnjo spomlad je ure in ure presedel na delovnem mestu in učil mlade sodelavce, katerim je zapustil dragoceno dediščino znanja. Ob odprtem grobu so se poslovili od zaslužnega člana kolektiva tovarne »Svit« v imenu podjetja Pavle Kraševac, obratovodja Franc Lončar in vajenec Franc Erjavšek.

Uspeh kamniškega glasbenega umetnika

Koncertni biro Društva glasbenih umetnikov Slovenije je 22. novembra v šentjakovski cerkvi v Ljubljani organiziral orgelski **koncert na orglah mojstra Jenka**. Koncert je izvajal Kamničan **prof. Hubert Bergant**, danes najpomembnejši slovenski virtuoz na orglah. Po maturi na kamniški gimnaziji je diplomiral na ljubljanski akademiji za glasbo iz klavirja in orgel, kasneje pa se je še

izpopolnjeval pri dunajskem orgelskem pedagogu Antonu Heillerju. Koncert v Ljubljani je ob izredno velikem zanimanju občinstva prinesel Bergantu veliko priznanje kritike, ki navaja tudi njegove uspešne orgelske koncerte v Beogradu in Dubrovniku, nastop s Slovensko filharmonijo v Riminiju ter posnetke orgelskih skladb za slovensko in italijansko televizijo.

HOTEL PLANINKA

V oktobru je gostinsko podjetje Planinka izročilo svojemu namenu **poslopje nekdanjega zdravstvenega doma**, ki so ga **preuredili v gostinske namene**. V pritličju in prvem nadstropju so pridobili 15 sob, v katerih je 28 postelj za goste. V vseh sobah je umivalnik s toplo in mrzlo vodo ter ogrevanje s centralno kurjavo. Dve sobi imata tudi lastno kopalnico. Sobe so oskrbeli z novim pohištvo iz Nove Gorice. Tudi sprejemnica je zelo okusno urejena in napravi ugoden vtis na gosta. Krasi

jo lepa Koželjeva slika s pogledom s Kratne na Kamniške planine. Z ureditvijo hotela je Kamnik za nekaj časa uredil vprašanje prenočišč, pridobil pa je v restavraciji Planinka tudi nove gostinske prostore, ki so jih uredili v prvem nadstropju v treh sobah, v katerih so bila dozdaj prenočišča. Te sobe bodo zaprtega tipa za naročene gostinske usluge in potujoče družbe, saj v Kamniku manjka prostorov za zaključene družabne prireditve. **Gostniskemu podjetju gre priznanje.**

TAKI SMO

Zastran razstave ob 50-letnici Oktobrske revolucije, ki je bila na praznik republike odprta v dvorani nad kavarno, si prav gotovo vnaprej ne bi nihče mislil, da smo taki. Razstavo, ki jo je pripravil gorenjski muzej v Kranju in je obšla že večino krajev po Gorenjski, je v prvih petih dneh obiskalo 18 ljudi. Šele zadnje dni, ko si jo je ogledalo nekaj razredov kamniških šol, se je obisk približal povprečju prejšnjih obiskovalcev. V razstavljenem gradivo so bili vključeni tudi dokumenti in podatki o udeležencih iz oktobrske revolucije iz gorenjskega in kamniškega okoliša. Glede obiska tu nekaj ni bilo v redu. Res sta bila vmes dva dneva praznovanja, vendar pa lahko postavimo vprašanje, ali se splača žrtvovati toliko truda in stroškov za organiziranje razstave in prevoz razstavnega gradiva. Posameznikom in organizacijam je bilo poslanih 200 tiskanih vabil, pred kavarno pa je napis opozarjal na razstavo. Vendar menimo, da bi bilo treba obvestiti občinstvo o razstavi z vabili po izložbah in na oglasnih deskah v tovarnah in po mestu. Tudi nekaj objav v radiu bi dvignilo zanimanje. V kratkem bo spet razstava o gradovih na Gorenjskem, ki jo pripravlja Gorenjski muzej s

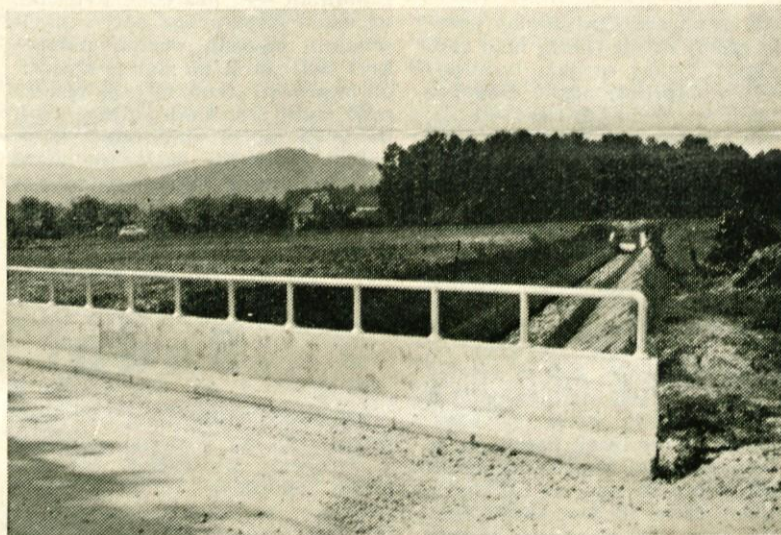
mostu. Tudi bager se je pojavil v strugi in spehal na novotrški jez nekaj skal, ki jih je voda potisnila v rečno strugo. Jez pri železnem mostu pa je ostal nedotaknjen, čeprav že dolgo opozarja na nevarnost, da ga bo voda dokončno porušila.

Železniška postaja na Duplici bi lahko služila filmarjem za snemanje filmov z divjega zapada. Poslopje brez vrat in okenskega okvirja, pa napol suho drevje z odpadlimi in polomljenimi vejami nudi prelesto sliko razdejanja kot po hudi bitki med bledoličniki in rdečkožci.

Na trgu talcev prodajajo v samopostrežnici tudi lične okrasne krožnike z Valvazorjevo podobo Ljubljane iz leta 1681 v sredini, okrog ob robu pa je iz grbov naših mest od severne meje do roba. Kamniškega grba ni med njimi. Ali je bil za sestavljalca te serije grbov Kamnik tako malo pomemben, da ga je izpustil?

»NAVALI NAROD, KORUZA ZASTONJ!« ali »VRANAM NI NIČ OSTALO ZA ZIMO«

Ta klic je odmeval v začetku novembra na robu naše občine. **Mengeško polje je preplavila množica pobiralcev koruznih storžev,**

Jarek pri cesti Moste—Komenda

sodelovanjem kamniškega muzeja. Ali bo šla spet mimo občinstva neopažena?

V Mostah pri Komendi je že dve leti skopan jarek za odvod vode pri poplavih Pšate. Sedem mostov prečka ta jarek, ki bi ga bilo treba samo še za 80 metrov podaljšati, pa bi postal funkcionalen. Priključil bi se namreč spet k strugi Pšate in po njem bi se prelivala odvišna voda in se izognila cestnega križišča v Mostah, ki ga je redno poplavljal. Tako pa je vloženi denar porabljen brez posebne koristi. Še dobro, da je bila v tem času Pšata mirna in prizanesljiva tudi ob večjem deževju in ni kaznovala graditeljev tega razbremenilnega jarka z novimi poplavami. Na sliki je jarek pri cesti Moste—Komenda.

Podoben odnos ima Vodna skupnost do jezov na Bistrici. Vse, kar je v mestu letos napravila, je bil nekajmetrski podaljšek škarpe ob novotrškem

ki so zelo poceni prišli do pridelka in sicer po dobroti Agrokombinatovega gospodarskega ukrepa. Ta trgavev koruze je pač višek agrotehničnih dosežkov. Rentabilnost zajamčena!

V Moravčah so dobili novo šolsko poslopje s prostornimi kabine, delavnicami in drugimi prostori. Dijaki, ki bodo iz moravške osemletke prišli na kamniško gimnazijo, bodo lahko ugotovili, da so na najvišjem prosvetnem zavodu obeh občin v tem pogledu mnogo bolj skromni.

Na dan mrtvih ni bilo na grobu Matije Vilčnika nobene rože in nobena sveča ni pogorela v njegov spomin. To moramo ugotoviti v sramoto nas vseh, ki smo dediči darežljivega pokojnika, pa nam manjka osnovne zavesti o dolžnosti. Ali pa morda ne beremo Kamniškega občana, ki je v zadnji številki opozoril na to našo dolžnost. Taki smo pač. Za Petruškov grob so zgledno poskrbeli svojci, Medvedov grob pa je bil okrašen le skromno, mnogo preskromno za največjega kamniškega pesnika.

Rokometaši ne mirujejo

Nekaj časa je že minilo, odkar se je končalo tekmovalje v I. gorenjski ligi, vendar bi se bilo dobro še enkrat ozreti na samo tekmovalje in težave, ki so se pojavile. Spominjamo se začetka in prvih tekem. Prijateljske tekme, ki smo jih odigrali s precej slabšimi nasprotniki, so nam vlile pogum in samozaupanje, ki nam je bilo še kako potrebno. Zmage nad ekipo Krvavca so nas pripeljale do kvalifikacij. Tudi tokrat smo zaigrali dobro in se z zmago uvrstili v I. gorenjsko rokometno ligo. Pogovarjal sem se s predstavniki raznih klubov in skoraj vsi so bili mnenja, da se bomo morali krepko potruditi, če se bomo

hoteli obdržati v njihovi družbi. Že sam začetek pa je demantiral take napovedi, saj smo v prvi prvenstveni tekmi premagali lanskega vicešampiona, ekipo Selc. Mogoče je kdo to tekmo tudi gledal in ugotovil, kakšen je res kvaliteten rokomet. Na kratko naj ilustriram samo zadnjih 15 minut tekme.

Selce so vodile 21 : 17, takrat pa je nastala v našem moštvu fantastična sprememba. V obrambi smo delovali brezhibno, v napadu pa smo z lepimi kombinacijami sigurno dosegali gole. Končni rezultat 26 : 21 v našo korist nam zgovorno pove našo premoč. Zdi se mi, da je bila to tudi najlepša tekma, kar smo jih videli v Kamniku. Poglejmo si še ostale rezultate. Jesenice smo premagali z 19 : 14. Potem pride žalostni mesec, kajti izgubili smo štiri tekme zapored. Najprej smo doma izgubili s Skofjo Loko 11 : 20 ter s Kranjsko goro 18 : 21. V Radovljici smo izgubili s 14 : 29 in zopet doma z B ekipo Kranja z 19 : 22. Ekipo Krvavec in Križ B sta nam prinesli 4 nove točke. V zadnji tekmi smo precej nesrečno izgubili proti odlični in borbeni ekipi Zbnice z 19 : 23. Nedvomno se je ekipi precej poznala moja odsotnost, saj jim z nogo v mavcu nisem mogel pomagati. Tako smo na koncu jesenskega dela ostali na 6. mestu s 8 točkami, kolikor jih ima tudi peto uvrščena ekipa Zbnice. Za nami so ostali še Kranj B, Jesenice, Križ B in Krvavec. Čeprav smo glede na rezultate in plasman precej slabi, pa vseeno mislim, da smo z doseženem lahko več kot zadovoljni. Navsezadnje smo mi šele začetniki, dočim drugje igrajo isti igralci 4 in več let skupaj. Razveseljivo je tudi dejstvo, da povprečna starost moštva ne presega niti 20 let. Torej je to še zelo mlada in perspektivna ekipa. Seveda bo treba še precej hudega in resnega dela, da bomo dosegli rezultate, kakršne si vsi želimo. Bolj kot najzvestejši navijači, ki so nas res športno bodrili in nam s tem vlivali nove moči, si tudi sami želimo, da v naslednji sezoni dosežemo prvo mesto. S tem bi si priigrali pravico nastopa v II. slovenski ligi in gledalci bi gledali kvalitetnejše tekme.

Sedaj ko je za nami jesenski del tekmovalja, pred nami pa spomladanski, v katerem se bo odločalo o končnem vrstnem redu, ne držimo križem rok in se že sedaj vestno pripravljamo za novo sezono. Treninge imamo v telovadnici osnovne

šole Tomo Brejc. Vodiva jih s tovarišem Novakom, toda počasi bo treba misliti tudi na kvalitetnejše trenerje. Seveda sva se s tovarišem Novakom vpisala v šolo za trenerje rokmeta, toda s pričetkom zavlačujemo. Med semestralnimi počitnicami planiramo trening na Veliki planini. Zjutraj in zvečer bodo na vrsti vaje, čez dan pa prosto smučanje.

Na tem mestu bi še pohvalil vse igralce, ki se redno udeležujejo treningov. Tudi disciplina in prizadevanje je na zadovoljivi višini. Opravičeno se zaradi šole ne udeležuje treninga edino Zupin, ki pa je s 64 goli trenutno na tretjem mestu lestvice strelcev v I. gorenjski ligi. Iskrene čestitke!

Dovolite mi še, da z nekaj besedami omenim financiranje kamniškega športa. Vsi vemo, da v Kamniku delujejo: nogometaši, odbojkarji, smučarji, teniški igralci, strelci, rokometarji in v zadnjem času tudi košarkarji. Vsi pa tudi vemo, da skoraj polovico denarja, ki je v naši občini namenjen športnikom, vzamejo samo nogometaši. Mogoče bo kdo rekel: saj ga potrebujejo, ker tekmujejo člani, mladinci in pionirji. Toda ali ga ne potrebujejo odbojkarji ravno toliko ali pa še več, saj imajo dve vrsti v republiški ligi. Mladinski ekipi pa sta si priborili pravico nastopa na državnem prvenstvu. Cestitajmo jim na tem uspehu. Ali pa pogledajmo teniške igralce. Koliko kvalitetnih tekmovalcev je samo v Sloveniji, da o celi Jugoslaviji sploh ne govorimo, na katera pošiljajo enega ali dva predstavnika, ker za druge pač ni denarja. Mogoče se bo kdo obregnil ob kvaliteto. Toda samo s še tako vestnim treningom ni mogoče pri tenisu napredovati, če nimaš tudi kvalitetnih

nasprotnikov. Torej so naši teniški igralci že vnaprej obsojeni, da ne prerastejo okvirov Kamnika. Pa pogledajmo nogometaše. Velikokrat se zgodi, da na treningu ni razen trenerja nikogar. Če jih pride 5 ali 6, je pa to že veliko. Nogometno moštvo pa sestavlja 11 igralcev! Nismo nevoščljivi denarja, ki ga dobivajo, žal nam je samo, da ga dobijo za nekvaiteten in neresen nogomet. Ko smo se nekoč pogovarjali z nekim »nogometašem«, je bil sicer začuden nad našimi uspehi, toda že v isti sapi je povedal, da ne bomo dolgo vzdržali, ker nam bo kmalu zmanjkalo denarja in vse bo šlo po vodi. Seveda ni vedel, da smo si stroške prevoza plačevali sami, da o kosilu oz. malici ni bilo niti govora. In to se je zgodilo leta 1967. Seveda vse te vroče krvi niso krivi nogometaši sami, pač pa ljudje na občinski zvezi, ki so s srcem, opravičeno, z dušo in telesom za nogomet.

Če bi naredili anketo med mladimi občani Kamnika, bi bila rokomet in košarka prav gotovo na prvem mestu popularnosti. Tako bi lahko poleg sedanjega rokometne ekipe že danes ustanovili še eno člansko, mladinsko in pionirsko ekipo in to pri fantih kakor tudi pri dekletih. Toda za kaj takega denarja ni. Mi smo sicer najprej pokazali uspehe, potem šele prosili za denar, toda od šolarjev pač ne moremo zahtevati, da si prevoz na tekmo plačujejo sami.

Mik

Vsem delovnim ljudem, šolski mladini in športnikom občine Kamnik želimo srečno in uspehov polno
NOVO LETO 1968

Rokometni klub Kamnik

Drobne vesti

● V delikatesni trgovini v Maistrovi ulici je podjetje Kočna na novo preuredilo prodajalno mizo in oskrbelo tudi novo točilno mizo z aparatom za ekspresno pripravljanje kave, kakršnega ima že v bifeju samopostrežne trgovine na Zapricah. V decembru so v obeh obratovalnicah tudi letos poslužili k črni kavi cigareto na prtičku, kot novoletno pozornost podjetja.

NOV MOST NA PEROVEM

● Pred dnevom republike so na Perovem izročili svojemu namenu nov most preko Bistrice. Most stoji na mestu, kjer je prej stala brv, tik zraven spomenika Miklavčiču in Mlakarju, prvima žrtvama okupatorja na kamniškem. Novi most, ki ga je krajevna skupnost Kamnik zgradila delno s samopriskevkom in s prispevkom iz občinskega proračuna (5 milijonov S din), pomeni za prebivalce tega predela naše občine precejšnjo pridobitev, saj so bili doslej prebivalci zgornjega Perovega nekoč odrezani od vedno hitreje se razvijajočega južnega dela.

Predsednik krajevne skupnosti Kamnik Oskar Grzinčič je prerezal trak in izročil most na Perovem svojemu namenu

Turnir Hering-Zupančič

V spomin umrlih šahovskih delavcev Franca Heringa in Gilberta Zupančiča so tudi letos v Domžalah organizirali šahovski turnir v dveh skupinah po 12 igralcev. V prvi so sodelovali tudi trije mojstri iz Ljubljane ter dva šahista iz Kamnika, v drugi pa je bila večina starih igralcev iz kamniške občine. Nagrade so osvojili Lojze Jagodic in Slavko Bergant iz Podgorja ter Štefan Pogačar iz Kamnika. Sodeloval je tudi najstarejši

šahist Lojze Ocepek iz Komenske Dobrave.

KRANJ : KAMNIK 10 : 5

Včasih je bilo šahovsko srečanje med Kranjem in Kamnikom bolj pogosto. Na pobudo kranjskih šahistov pa je letos spet prišlo do srečanja na 15 deskah. Kranjski šahisti so poslali močnejšo ekipo, ki je odnesla zaslužen zmago z 10 : 5. Povratno srečanje bo prihodnje leto v Kranju.

Pozno, a vendar opomina vredno

Na dan mrtvih ni bilo na grobu Matije Vilčnika nobene rože in nobena sveča ni pogorela v njegov spomin. To moramo ugotoviti v sramoto nas vseh, ki smo dediči darežljivega pokojnika, pa nam manjka osnovne zavesti o dolžnosti. Ali pa morda ne be-

remo Kamniškega občana, ki je v zadnji številki opozoril na to našo dolžnost. Taki smo pač. Za Petruškov grob so zgledno poskrbeli svojci, Medvedov grob pa je bil okrašen le skromno, mnogo preskromno za največjega kamniškega pesnika.

V Moravčah so dobili novo šolsko poslopje s prostornimi kabineti-delavnicami in drugimi prostori. Dijaki, ki bodo iz moravške osemletke prišli na kamniško

gimnazijo, bodo lahko ugotovili, da so na najvišjem prosvetnem zavodu obeh občin v tem pogledu mnogo bolj skromni.

INDUSTRIJSKI KOMBINAT

SVIT Kamnik

priporoča svoje izdelke: polirne in brusilne paste, razna čistila, specialna lepila in tesnila, politure in sredstva za nego avtomobilov, elektrotehnični porcelan, steatit, utenzilije, izolacijski material iz tekstila in papirja, vse vrste gumbov, plastično embalažo, pohištveno okovje in dekorativno keramiko.

Vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem želi srečno in uspešno NOVO LETO 1968.

čestitkam za novo leto
se pridružuje

1968

rudnik kaolina

črna kamnik

srečno!

PEKARNA IN SLAŠČICARNA

VESNA — Kamnik

želi vsem občanom srečno NOVO LETO 1968.
V svojih poslovalnicah vas postreže z najrazličnejšim kvalitetnim pecivom, slaščicam in najboljšim kruhom.

KREDITNA BANKA IN HRANILNICA LJUBLJANA,

PODRUŽNICA KAMNIK

želi vsem vlagateljem hranilnih vlog, potrošnikom in vsem občanom srečno novo leto. Vse občane vabi, naj svoje prihranke nalagajo v njeni poslovalnici. Vodi tudi osebne devizne račune in dobro obrestuje.

Ob NOVEM LETU 1968 želi mnogo delovnih uspehov vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem KOLEKTIV

Tovarne usnja Kamnik

Njene proizvodne posebnosti so galanterija, velur za obutev in oblačila.

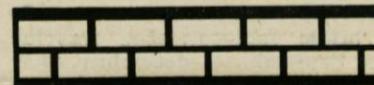
• **POSTREŽE VAM S KVALITETNIMI IZDELKI!**

MNOGO USPEHA V LETU 1968 ŽELI KOLEKTIV

SGP GRADITELJ Kamnik

Opravlja gradbena dela vseh vrst, prodaja nova stanovanja v blokih in vrstne stanovanjske hiše. Individualnim graditeljem se priporoča za prevzem gradnje stanovanjskih hiš.

Gradbena dela opravi hitro, solidno in po zmernih cenah.

VSEM DELOVNIM LJUDEM ŽELI V NOVEM LETU 1968 MNOGO USPEHOV KOLEKTIV

Komunalnega podjetja Kamnik

Priporoča se za naročila!

GOZDNO GOSPODARSTVO LJUBLJANA

kolektiv obrata Kamnik

ŽELI VSEM DELOVNIM LJUDEM SREČNO

NOVO LETO 1968

Novoletnim čestitkam občanom in kupcem se pridružuje

Lončarske obrtne zadruga Komenda

Kupcem postreže s kvalitetnimi in okusno izdelanimi okrasnimi predmeti za gojenje okenskih in sobnih cvetlic, okrasnimi vazami za stanovanja, pisarniške prostore, parke in grobove.

Mnogo uspehov v novem letu 1968 želi

kolektiv obrtno montažnega podjetja

ZARJA Kamnik

in se priporoča za naročila.

Srečno in uspešno novo leto 1968 želi vsem občanom in svojim kupcem

Svilarit

Kamnik

specializirano podjetje za proizvodnjo frotirja in kravat

Kupcem nudi frotir in vafel brisače najrazličnejših barvnih odtenkov in vzorcev in dimenzij razne plašče iz frotirja, za hotele in bolnišnice pa brisače z vtkanimi napisi in emblemi hotelov in bolnišnic.

živilska industrija kamnik

želi vsem občanom, delovnim kolektivom in poslovnim prijateljem srečno novo leto 1968 ter priporoča vsem trgovskim podjetjem in potrošnikom svoje izdelke: gorčico, najrazličnejšo vloženo zelenjavo in razne sadne sokove.

Vsem delovnim ljudem in kupcem čestita ob novem letu

TRGOVSKO PODJETJE

Kočna Kamnik

Po najugodnejših cenah nudi: pralne stroje, peči in štedilnike na trda goriva, plin, kurilno olje in elektriko, hladilnike, loščilce za parket, mešalce pijač, radio in TV aparate, šivalne stroje, motorna kolesa, fotografske aparate itd. Veliko tega lahko nabavite na potrošniški kredit. Obiščite tudi nove trgovine Merkur, Nova moda in novo trgovino na Duplici.

Ob zaključku leta se zahvaljuje svojim sodelavcem in želi vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem srečno NOVO LETO 1968

GRADBENO MONTAŽNO PODJETJE

ALPREM Kamnik

Priporoča se za izdelavo in montažo gradbenih konstrukcij, oken, vrat, predelnih sten iz aluminija za gostinske in trgovske lokale, ambulante, bolnišnice in zdravstvene domove. Priporoča tudi razno drugo notranjo opremo iz aluminija in železa.

KOLEKTIV INDUSTRIJE POHIŠTVA

želi vsem delovnim ljudem, kupcem in poslovnim partnerjem uspešno leto 1968.

Kupcem priporoča razne vrste pisarniške opreme, sedežnega pohištva, klubskih, restavracijskih in jedilnih garnitur, gugalnikov in kinofoteljev. — Vse izdelke lahko kupite v njihovi maloprodaji. Najnovejša je sodobna pisarniška oprema iz kovine in lesa, izdelana po dolgotrajnem študiju lastnega razvojnega biroja.

Za novo leto 1968 čestita vsem delovnim ljudem

tovarna kovanega orodja

kamnik — šmarca

Izdeluje kvalitetne sekire, kladiva, specialna orodja po naročilu in razne odkovke za avtomobilsko, traktorsko in tekstilno industrijo.

Menina - Kamnik

OB NOVEM LETU 1968 ŽELI MNOGO USPEHOV VSEM POSLOVNIM PARTNERJEM IN NAŠIM OBČANOM

LJUBLJANA TRANSPORT

Ob novem letu 1968 se pridružuje čestitkam. Nudi usluge pri prevozu potnikov in blaga, pripravlja izlete in posreduje potne liste. V svoji mehanični delavnici solidno popravlja osebna in tovarna vozila.

Obilen sadni pridelek

Letos je bila tako obilna sadna letina, da jo bodo ljudje še dolgo pomnili. Ker je v kamniški okolici ponekod toča poškodovala sadje, so ga morali mnogo stisniti v mošt ali prekúhati v žganje. Zmanjkalo je posode, da bi popravili in koristno obrnili obilni sadni pridelek. Mnogo sadja je tudi propadlo, ker ga niso mogli pravočasno izkoristiti. V kamniški drevesnici, ki je vključena v trgovsko podjetje »Kočna«, so obrali nad 90.000 kg prvovrstnih jabolk. Komaj 80 % sadja je bilo za industrijsko predelavo, ostalo pa je

zares visokokvalitetno blago. Največ so imeli jonatana, zlatega delišca, precej pa tudi koksoranžne renete in rdečega delišca. Letos so obrali tudi prvi pridelek priolovega delišca, nove sorte, ki jo je vzgojil profesor Priol in je bila letos vključena v sadni izbor. Tudi lepih hrušk vseh sort je bilo v izobilju. Obilni sadni pridelek so uskladiščili v kletne prostore bivše tovarne Eta in zapriške graščine. Kdor želi imeti res kvalitetno sadje, ne bo v zadregi, kje naj ga išče, še vedno ga bo lahko kupil v trgovini Sadje-zelenjava.

Svojim odjemalcem želi srečno NOVO LETO 1968

PODJETJE

MESO Kamnik

V njegovih poslovalnicah vam postrežejo s kvalitetnim mesom in raznimi mesnimi izdelki.

Čestitkam ob novem letu se pridružuje tudi

KOLEKTIV GOSTINSKEGA PODJETJA

PLANINKA Kamnik

in vabi cenjene goste, da za silvestrovo obiščejo njena gostišča, počutijo se boste dobro ob dobri postrežbi.

hotel šimnovec

želi vsem svojim gostom srečno NOVO LETO 1968. V hotelu na Šimnovcu in restavraciji na Zelenem robu vas bodo dobro postregli.

Čestitkam ob novem letu 1968 se pridružuje

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE

KNJIGARNA IN PAPIRNICA KAMNIK

Postreže vam s sodobno leposlovno in strokovno literaturo, s šolskimi in pisarniškimi potrebščinami, sprejema pa tudi vsa naročila za razne knjižne zbirke.

SREČNO NOVO LETO 1968 ŽELI
KOLEKTIV OBRATNEGA PODJETJA

SLOGA Moste pri Komendi

Cenjenim naročnikom se priporoča s svojim mizarskimi in tesarskimi izdelki.

ČESTITKAM OB NOvem LETU 1968 SE PRIDRUŽUJE

Zavod za gojitev divjadi KOZOROG

Lovcem želi v novem letu dober pogled, srečno novo leto pa vsem našim občanom.

Vsem svojim gojencem, vzgojiteljem in celotnemu delovnemu kolektivu in vsem občanom želi srečno in uspehov polno NOVO LETO 1968

Zavod za usposabljanje invalidne mladine

Kamniška kronika

ZA MESEC OKTOBER 1967

Rojstva:

Hribar Marjana iz Golice; Kemperl Anton iz Zupanjih njiv.

Poroke:

Cevc Maks iz Šmarce, strojni ključavničar, star 27, let in Kramar Justa iz Duplice, delavka stara 20 let; Gašperlin Ivan iz Komende, mizar, star 26 let, in Kavčič Marjetka iz Žej pri Komendi, delavka, stara 20 let; Galin Jožef iz Kalisa, delavec, star 25 let, in Marinšek Terezija iz Mekinj, delavka, stara 29 let; Golob Silvester iz Robanova kota, delavec, star 25 let, in Štitar Marija iz Solčave, gospodinja, stara 41 let; Jeras Anton iz Velikega, kmet, star 32 let, in Per Marija iz Spodnjega Petelinjeka, kmetovalka, stara 20 let; Kadunc Jožef iz Zg. Tuhinje, delavec, star 21 let; in Šuštar Olga iz Starih Sel, šivilja, stara 20 let; Kladnik Pavel iz Kamnika, skladiščnik, star 31 let, in Pavlič Rozalija iz Buča, delavka, stara 24 let; Klarič Matija iz Kočevja, strojni tehnik, star 26 let, in Uršič Jožica iz Zg. Stranj, trg. pomočnica, stara 20 let; Kočar Jože z Mlake, šofer, star 28 let, in Brankovič Marija iz Cerkelj, trg. pomočnica, stara 22 let; Krmavner Jože iz Zagorice, orodjar, star 23 let, in Novak Marija iz Kamnika, tehnični risar, stara 19 let; Lah France iz Vodice nad Ljubljano, zidarski pomočnik, star 28 let, in Lukanec Marija iz Gmajnice, delavka, stara 26 let; Mihelin Franc iz Podgorja, strojni ključavničar, star 30 let, in Kuhar Francka iz Podgorja, delavka, stara 23 let; Per Stanislav iz Spodnjega Petelinjeka, delavec, star 26 let, in Jeras Pavla z Velikega hriba, kmetovalka, stara 20 let; Prelec Karel iz Ljubljane, delavec, star 24 let, in Košalčin Marija iz Kamnika, tkalka, stara 19 let; Rems Vinko iz Nožic, električar, star 24 let, in Trobevšek Ivana iz Zagorice, delavka, stara 18 let; Romšak Ahacij iz Krivčevega, rudar, star 29 let, in Kuhar Marija iz Krivčevega, kmečka delavka, stara 21 let; Sušnik Alojz z Vira, strojni ključavničar, star 21 let, in Berlec Cecilija iz Kamnika, delavka, stara 19 let; Šuštar Vinko z Duplice, soboslikar, star 22 let, in Skubic Olga iz Črne, delavka, stara 19 let; Vrančar Franc iz Buča, delavec, star 23 let, in Drolje Majda s Sel, delavka, stara 20 let; Zupančič Viktor iz Bistričice, pečarski delavec, star 23 let, in Trobevšek Antonija iz Bistričice, delavka, stara 21 let.

Smrti:

Koželj Valentin iz Šmarce, osebni upokojenec, star 93 let; Križman Andrej z Mlake, kmet, star 71 let; Mejač Karol iz Kamnika, kmet, star 73 let; Mihoković Nikola iz Zagreba, študent, star 20 let; Pangeršič Peter iz Suhadol, osebni upokojenec, star 75 let; Repanšek Marija iz Kamnika, gospodinja, stara 65 let; Rode Frančiška z Duplice, družinska upokojenka, stara 85 let; Slapnik Anton iz Motnika, prežitkar, star 80 let; Smešnjavec Ivana iz Podgorja, prežitkarica, stara 76 let; Šarc Marija iz Volčjega potoka, prežitkarica, stara 80 let; Šnabel Avguštin iz Kamnika, osebni upokojenec, star 83 let; Trampuž Franc iz Kamnika, osebni upokojenec, star 80 let.

ZA MESEC NOVEMBER 1967

Rojstva:

Urh Jana iz Zg. Stranj 2/a.

Poroke:

Erdani Franc iz Trobelnega, kmet, star 26 let, in Brun Milena iz Sp. Palovč, šivilja, stara 17 let; Frišek Franc iz Sentjurja pri Celju, delavec, star 26 let, in Osolnik Frančiška iz Poljan-Tuhinj, delavka, stara 17 let; Hribar Janez z Vrhpolja, delavec,

star 31 let, in Matjan Marija iz Mekinj, delavka, stara 26 let; Kladnik Marijan iz Kamnika, delavec, star 19 let, in Milenkovič Danica iz Stubice-Paračin, delavka, stara 21 let; Markelc Stanislav iz Kamnika, ključavničar, star 24 let, in Cerar Jožefa iz Kamnika, administratorka, stara 20 let; Marn Marjan iz Komende, avtomehanik, star 25 let, in Drešar Daniela iz Suhadol, tkalka, stara 22 let; Marolt Ivan s Homca, mizar, star 22 let, in Drolc Štefka z Vrhpolja, delavka, stara 19 let; Novak Jožef iz Golice, kmečki delavec, star 27 let, in Slapar Frančiška z Laz, kmečka delavka, stara 25 let; Perne Ciril iz Sp. Stranj, delavec, star 34 let, in Zamljen Angela iz Kregarjevega, tkalka, stara 28 let; Poglajen Anton iz Komende, tes. delavec, star 24 let, in Korbar Sonja iz Kom. Dobrave, kmečka delavka, stara 17 let; Robavs Branko iz Mengša, delavec, star 22 let, in Balantič Stanka iz Mekinj, delavka, stara 19 let; Sink Jožef iz Češnjek, kmet, star 41 let, in Spruk Antonija iz Hriba, kmečka delavka, stara 32 let; Škerjanec Jože iz Volčjega potoka, elektrotehnik, star 24 let, in Bergant Mihaela z Golnika, lobrant. tehnik, stara 22 let; Špende Marijan iz Kamnika, avtomehanik, star 20 let, in Dolinšek Jožica iz Kamnika, delavka, stara 18 let; Tonin Franc iz Kamnika, les. manipulant, star 41 let, in Zadergal Magdalena iz Komende, delavka, stara 39 let; Učkar Frančišek z Vranskega, kmet, star 34 let, in Učkar Marija iz Špitaliča, kmečka delavka, stara 34 let; Uršič Simon iz Tunjiške mlake, ključavničar, star 27 let, in Šimenc Helena iz Zg. Stranj, tkalka, stara 26 let.

Smrti:

Balantič Jože iz Kamnika, osebni upokojenec, star 65 let; Gašperlin Janez iz Komende, otrok, star 2 leti; Kepic Julijana iz Most, gospodinja, stara 68 let; Lah Angela s Klanca, kmetica, stara 67 let; Marin France iz Suhadol, kmečki delavec, star 34 let; Pavrič Roman iz Šmarce, otrok, star 5 mesecev; Petrovič Frančiška iz Podjelše, družinska upokojenka, stara 73 let; Pirc Tomaž iz Mekinj, osebni upokojenec, star 57 let; Površnar Ignac iz Podboršta, osebni upokojenec, star 88 let; Ravnik Julijana iz Kamnika, druž. upokojenka, stara 88 let; Sušnik Marija iz Godiča, posestnica, stara 89 let; Štrukl Maks z Gmajnice, star 76 let; Štupar Janez iz Kom. Dobrave, kmet, star 84 let;

R A Z P I S

Delavska univerza Kamnik razpisuje naslednje tečaje:

1. GOSPODINJSKI TEČAJ
ki je namenjen predvsem gospodinjam in mladim
2. ŠIVILSKO KROJNI TEČAJ
3. GOSTINSKI TEČAJ
ZA STREŽNO OSEBJE

Prijave za posamezni tečaj sprejema Delavska univerza do 10. januarja 1968 pisмено ali po telefonu številka: 83-452 na Delavsko univerzo Kamnik, Fužine 10.

»KAMNIŠKI OBČAN« — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik Vinko Dobnikar, tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno. — Uredništvo in uprava na Delavski univerzi, Fužine 10. — Tiska tiskarna ČZP »Kočevski tisk« v Kočevju.